-8. พค. 2534

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ

THE STUDENTS' OPINION TOWARD TEACHING AND LEARNING AGRICULTURAL CERTIFICATE PROGRAM, SISAKET AGRICULTURAL COLLEGE

โดย

นายศุภกิจ วะรงค์

ห้องสมุด คณะครุศาสตร์ฯ สจล.
A027790

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยีการผลิตสัตว์

ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง กรุงเทพฯ

ปีการศึกษา 2533

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 027790
วัน เดือน ปี.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื้อความย่อปัญหาพิเศษ

นายศุภกิจ วะรงค์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม เทคโนโลยีการผลิตสัตว์

เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ

The Students' Opinion Toward Teaching And Learning Agricultural Certificate Program, Sisaket Agricultural College

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการนำเสนอต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษา ด้านอาชีวเกษตรในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมในด้านต่าง ๆ 4 ด้านดังนี้ ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนวิชาเกษตรกรรม ด้านประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนวิชาเกษตรกรรม ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมและการประเมินผล และด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2533 โดยส่งแบบสอบถามจำนวน 105 ชุด ได้รับคืน 99 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.29 สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยเป็นดังนี้

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นชาย สาขาวิชาที่นักศึกษาเลือกเรียนมากที่สุดคือ สาขาโคนม ส่วนสาขาที่เลือกเรียนน้อยที่สุดคือสาขาประมง และสาขาที่ไม่มีนักศึกษาเลือกเรียนได้แก่ สาขาสวนผัก ช่างเกษตร ไม้ดอกไม้ประดับ อุตสาหกรรมเกษตร คะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ในระหว่างปานกลางถึงดี ส่วนการเลือกแนวทางภายหลังสำเร็จการศึกษา นักศึกษาต้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น และไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา

การเรียนต่อมากที่สุด

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมในด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้านดังนี้

ความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาเกษตรกรรม นักศึกษามีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 รายการคือ ต้องการเพิ่มพูนคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ต้องการมีทักษะทางการเกษตรเพิ่มขึ้น มีความเห็นด้วย 4 รายการ คือ เกิดความรักงานในด้านเกษตรกรรม มีความสามารถในการนำความรู้ไปประกอบอาชีพด้วยมันใจ นำความรู้ในด้านเกษตรกรรมแนะนำเกษตรกรในชุมชน และมีความรู้ในด้านการเกษตร

ความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนวิชาเกษตรกรรม นักศึกษามีความเห็นด้วย 6 รายการ คือ วิชาเกษตรกรรมทำให้ท่านเป็นผู้มีความอดทน วิชาเกษตรกรรมใช้เป็นแนวทางศึกษาต่อ นำความรู้ที่ได้เรียนนำไปใช้ประกอบอาชีพ มีความรับผิดชอบในงานเกษตรกรรม วิชาเกษตรกรรมทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น และเข้าใจการตลาด การผลิต การบริโภคและการจัดจำหน่ายผลผลิต

ความคิดเห็นด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม และการประเมินผล พบว่านักศึกษาเห็นด้วย 14 รายการคือ มีการทดสอบย่อยระหว่างภาคเรียน ครูได้มอบหมายงานให้ทำทุกคน ครูเช็คชื่อเพื่อตรวจโวลาการมาเรียนของท่าน ผลการสอบเป็นไปด้วยความยุติธรรม ได้หลักการเนื้อหาจากการเรียนภาคทฤษฎี การเรียนภาคปฏิบัติครูสาธิตให้ดูก่อน ครูได้บอกถึงจุด-มุ่งหมายของการเรียน ครูออกข้อสอบให้ครอบคลุมกับเนื้อหาที่เรียน เมื่อเกิดปัญหาครูสามารถอธิบายให้ท่านเข้าใจ มีการสอบหลังจากจบบทเรียน การเรียนภาคทฤษฎีครูได้ แนะนำท่านทุกคนจนเข้าใจ อุปกรณ์ภาคปฏิบัติครูเตรียมให้พร้อม เนื้อหาที่ครูสอนตรงกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และครูสอนเนื้อ-หาตามลำดับขั้นตอนเข้าใจง่าย

ความคิดเห็นด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน นักศึกษามีความเห็นด้วย 6 รายการคือ หนังสืออ่านประกอบสามารถค้นหาได้ในห้องสมุด ครูใช้สื่อประกอบการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา เครื่องมือและอุปกรณ์ภาคปฏิบัติมีเหมาะ สภาพเครื่องมือและวัสดุฝึกอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี ครูใช้วารสาร จุลสาร เอกสารการวิจัยต่าง ๆ เพื่อประกอบการสอน

ลำดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม นักศึกษามีความเห็นด้วยมากที่สุด เรียงลำดับได้ดังนี้ ความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนวิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกษตรกรรม ด้านประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนวิชาเกษตรกรรม การจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม และการประเมินผล และเครื่องมือ อุปกรณ์การเรียนการสอนตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีนั้น ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ปรียาพร วงษ์อนุตรโรจน์ อาจารย์ที่ปรึกษาในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ ที่กรุณาให้คำปรึกษา และคำแนะนำต่าง ๆ ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับแบบสอบถาม เพื่อการวิจัย และขอบคุณนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการกรอกแบบสอบถาม ในครั้งนี้จนสำเร็จด้วยดี

หากปัญหาพิเศษฉบับนี้จะมีข้อดีอยู่บ้าง ข้าพเจ้าขออุทิศให้แด่ บิดา มารดา ผู้มีพระคุณที่อบรมเลี้ยงดู ส่งเสริมให้การศึกษาตลอดมา และคณาจารย์ผู้ประสาทวิชาแก่ข้าพเจ้าทุกท่าน

ศุภกิจ วะรงค์

1 กุมภาพันธ์ 2534

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

เนื้อความย่อปัญหาพิเศษ ก
กิตติกรรมประกาศ ง
สารบัญตาราง ฉ
สารบัญภาพ ช
บทที่ .....
1. บทนำ 1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา 1
1.2 วัตถุประสงค์ 3
1.3 ข้อตกลงเบื้องต้น 3
1.4 ขอบเขตของปัญหา 4
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ 5
2. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง 7
2.1 การตรวจเอกสาร 7
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 9
3. วิธีดำเนินการวิจัย 24
3.1 ประชากร 24
3.2 กลุ่มตัวอย่าง 24
3.3 วิธีการรวบรวมข้อมูล 24
3.4 วิธีดำเนินการสร้างแบบสอบถาม 25
3.5 วิธีดำเนินการส่งแบบสอบถาม 26
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล 27
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้า

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย 29
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล 29
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 29
4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 30
4.3.1 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาเกษตรกรรม 32
4.3.2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนด้านประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนวิชาเกษตรกรรม 34
4.3.3 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมและการประเมินผล 36
4.3.4 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเรียนการสอน 40
5. สรุปอภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ 42
5.1 สรุปผลการวิจัย 42
5.2 อภิปรายผลการเรียน 45
5.3 ข้อเสนอแนะ 46
บรรณานุกรม 48
ภาคผนวก .....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่ หน้า

1. แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ส่งและได้รับคืน 27
2. แสดงสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม 29
3. แสดงจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาเกษตรกรรม 32
4. แสดงประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนวิชาเกษตรกรรม 34
5. แสดงการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมและ
การประเมินผล 36
6. แสดงเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเรียนการสอน 40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่ หน้า

1. สรุปผลการวิจัยความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม 44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

การจัดอาชีวศึกษา หมายถึงการจัดสร้างคนให้มีประสบการณ์และความชำนาญในการเกษตร ตลอดจนมีความสามารถออกไปประกอบอาชีพอิสระหรือสามารถให้บริการแก่ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมได้ ประเทศต่าง ๆ จึงให้ความสำคัญและจัดการศึกษาหรือให้ความรู้ ตลอดจนให้การสนับสนุนอาชีพเกษตรกรรม เพื่อการกินดีอยู่ดีของประชาชนในประเทศ ซึ่งการจัดการก็แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม บุคลากรที่เอื้ออำนวย แต่มีเป้าหมายที่แน่นอนชัดเจนเพียงเป้าหมายเดียวกัน การจัดอาชีวศึกษาเกษตรในประเทศไทยจะแตกต่างจากที่อื่น ๆ ตรงที่เน้นการประกอบอาชีพอิสระ และการเป็นเกษตรกรรมที่มีคุณภาพ แต่ผู้เรียนด้านนี้มุ่งหวังที่จะเข้าทำงานในหน่วยงานของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งงานด้านนี้มีค่อนข้างจำกัด และถึงจุดอิ่มตัวแล้ว ส่วนงานในด้านเกษตรกรรมยังด้อยคุณภาพ เพราะบุคคลที่มีความรู้มิได้ลงไปปฏิบัติปล่อยให้ผู้ที่ ไม่มีโอกาสได้เรียนต่อปฏิบัติงานด้านเกษตรและประกอบอาชีพด้านนี้ ส่วนใหญ่ก็เป็นบุคคลเดิม และนับวันจะน้อยลงไป ถ้าเขาสามารถเปลี่ยนอาชีพได้ก็คงต้องเปลี่ยนอาชีพเกษตรอย่างแน่นอน ไม่สนับสนุนให้บุตรหลานตนมีอาชีพด้านนี้ ทั้งที่ประเทศของเรามีสถานศึกษาให้การศึกษาด้านเกษตรกรรมทั่วประเทศ มีสถานที่ให้ประกอบอาชีพเกษตรอย่างพร้อมมูล แต่งานด้านนี้กลับมีแนวโน้มลดลงอย่างรวดเร็ว (รมณีย์,2533:41,46)

จากการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเกษตรกรรมของกองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปี พ.ศ. 2522-2526 พบว่ามีนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 54-78 เปอร์เซนต์ ว่างงาน 14-20 เปอร์เซนต์ ทำงานรับราชการ งานเอกชน หรืองานส่วนตัว เพียง 4 เปอร์เซนต์ หรือพูดให้เห็นในเชิงรูปธรรมก็คือ จบเกษตรระดับ ปวช. 100 คน ได้ทำงานเพียง 4 คนเท่านั้น กระทรวงศึกษาธิการ โดยกรมอาชีวศึกษา ได้ตระหนักถึงนักศึกษา ในระดับนี้เป็นอย่างมาก ได้หามาตรการต่าง ๆ ที่จะช่วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้นักศึกษามีรายได้ โดยจัดการสวัสดิการต่าง ๆ สถานที่ประกอบการที่รับนักศึกษาเข้าฝึกงาน ต้องจัดหาอาหาร ที่พัก มีเงินเบี้ยเลี้ยงต่าง ๆ ตลอดจนนำเงินค่าเบี้ยประกันที่จ่ายแทนให้นักศึกษาหักลดหย่อนภาษีได้ หรือแม้แต่ตกลงกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การช่วยเหลือต่าง ๆ ของต่างประเทศให้รับนักศึกษาด้านอาชีวศึกษาระดับต่าง ๆ เข้าทำงานกับหน่วยงานเหล่านั้น ปีละไม่ต่ำกว่า ปีละ 10 เปอร์เซนต์ ตั้งแต่ปี 2531 เป็นต้น นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการยังได้ปรับเปลี่ยนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ เพื่อให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนอาชีพเกษตรและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะตลาดแรงงาน อันจะเป็นแนวทางที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพโดยตรง กล่าวคือ เปลี่ยนจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 สั่ง ณ วันที่ 12 มีนาคม 2523 มาเป็นหลักสูตรประกาศ-นียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 สั่ง ณ วันที่ 22 กันยายน 2530 และให้ปีการศึกษา 2531 เป็นปีทดลองให้หลักสูตรใหม่ และให้ครบทุกชั้นปี ในปีการศึกษา 2532 ซึ่งกองวิทยาลัยเกษตร-กรรมได้ระบุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ประเภทวิชาเกษตรกรรมไว้ชัดเจนคือ (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา, 2532:1)

1. เพื่อให้มีความรู้ในการประกอบอาชีพโดยตรง และเปิดโอกาสให้เลือกเรียนโดยเสรีตามความถนัดและความสนใจ และความต้องการของตลาดแรงงาน

2. เพื่อให้มีความสามารถนำเอาความรู้ออกไปประอบอาชีพด้วยความมั่นใจ มีความสามารถในการผลิต การบริโภค การบริการ การจำหน่าย และการตลาด

3. เพื่อให้เกิดทักษะปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ในเชิงธุรกิจ อุตสาหกรรม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี่การเกษตร

4. เพื่อให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีสุขภาพและอนามัยที่สมบูรณ์

5. เพื่อให้รู้จักหน้าที่ มีความรับผิดชอบ มีความขยัน อดทนและประหยัด

6. เพื่อให้มีความสำนึกในความเป็นไทย ดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระ-มหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย

จากจุดมุ่งหมายข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า เป็นหลักสูตรที่จัดให้เรียนวิชาชีพเกษตรกรรมอย่างกว้าง ๆ ให้มีความรู้และความเข้าใจในทักษะต่าง ๆ เพื่อให้เป็นพื้นฐานการศึกษาต่อในระดับสูง และเลือกประกอบอาชีพได้ตามความถนัด และความสนใจ เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและประเทศชาติต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นที่น่าสังเกตุอีกประการหนึ่ง คือจำนวนนักศึกษาที่เรียนวิชาเกษตรกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ได้ลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว คือในปี 2526 มีนักศึกษา 25,456 คน และลดลงเรื่อย ๆ มาทุกปี จนปี 2532 มีนักศึกษาเพียง 7,570 คน (กองวิทยาลัยเกษตรกรรรมกรมอาชีวศึกษา,2532) กองวิทยาลัยเกษตรกรรม ได้ให้ความสำคัญกับการลดลงของนักศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะส่งผลกระทบถึงเงินบำรุงการศึกษาที่เรียกเก็บจากนักศึกษา เงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาลก็น้อยลง ทำให้การพัฒนาการเรียนการสอน อุปกรณ์การปฏิบัติงาน ตลอดจนการพัฒนาสถานศึกษา ขาดเงินทุนสนับสนุนเท่าที่ควร

จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาที่เป็นวิทยาลัยเกษตรกรรมแต่ละแห่งนั้น ประสบอุปสรรคมากมาย ด้านนักศึกษากับประสบปัญหาต่าง ๆ ปัญหาด้านครู-อาจารย์ที่ทำการสอน สื่อการเรียนการสอน เครื่องมืออุปกรณ์การปฏิบัติงานฟาร์ม ตลอดจนชีวิตส่วนตัวนักศึกษา ความคิเห็นที่มีต่อวิชาเกษตรกรรมเป็นต้น ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ จึงเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ เพื่อจะได้ทราบความคิดเห็นต่าง ๆ สามารถใช้เป็นข้อมูล เพื่อนำเสนอต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบในด้านการจัดอาชีวศึกษาเกษตร ในอันที่จะพัฒนาปรับปรุง และหาหนทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่ได้วางไว้

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ

1.3 ข้อตกลงเบื้องต้น

1.3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2533-2534 จำนวน 3 ระดับ โดยไม่มี การสุ่มตัวอย่าง

1.3.2 ขอบข่ายของเนื้อหาในการวิจัย จะทำการศึกษาเฉพาะความคิดเห็น ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนวิชาเกษตรกรรม การจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมและการประเมินผล เครื่องมือ และอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน เท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.3 ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ ในครั้งนี้ถือเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้

1.4 ขอบเขตของปัญหา

ศึกษาความคิเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ระดับประกาศ-นียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ 3 ระดับชั้น จำนวน 105 คน ด้วยดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.4.1 ชั้น ปวช. ปีที่ 1 จำนวน 54 คน

1.4.2 ชั้น ปวช. ปีที่ 2 จำนวน 25 คน

1.4.3 ชั้น ปวช. ปีที่ 3 จำนวน 26 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้นได้แก่ สถานภาพของนักศึกษา แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ปวช. ปีที่ 1 ,ปีที่ 2 และปวช. ปีที่ 3

ตัวแปรตามได้แก่ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมทั้ง 4 ด้านคือ

ก. จุดมุ่งหมายการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม

ข. ประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม

ค. การจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมและการประเมินผล

ง. เครื่องมือ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ข้อมูลที่ได้จากความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สามารถนำไปปรับปรุงและพัฒนาการเรียน การสอนวิชาเกษตรกรรมในวิทยา-ลัยเกษตรกรรมได้

2. เพื่อใช้วางแผนในการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

3. เพื่อใช้เป็นข้อมูลแนะแนวทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาเกษตร

4. เพื่อเป็นแนวทาง ในการวิจัย ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็น หมายถึงความเชื่อถือความรู้สึกที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ

การจัดการเรียนการสอน หมายถึงสภาพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอน เฉพาะในเรื่องเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม การจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมและการประเมินผล เครื่องมืออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน

วิชาเกษตรกรรม หมายถึงศาสตร์สาขาหนึ่งซึ่งจัดสอนด้านอาชีวศึกษา ซึ่งมุ่งเน้นด้านพืช-กรรมสัตว์บาล และการจัดการฟาร์ม โดยถือปรัชญาเรียนด้วยการปฏิบัติจริงเป็นหลัก

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หมายถึงหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธ-ศักราช 2530 กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นกลุ่มของวิชาหรือประสบการณ์ที่ทางวิทยาลัยจัดให้สำหรับนักศึกษา เพื่อให้ได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองในแนวทางที่ดีขึ้น

นักศึกษา หมายถึงผู้ที่กำลังเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาเกษตรกรรม วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2533-2534

วิทยาลัยเกษตรกรรม หมายถึงสถาบันการศึกษาที่จัดและดำเนินการสอนตั้งแต่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพถึงประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

จุดมุ่งหมายการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม หมายถึงความคาดหวังผลของนักศึกษาที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ด้านการมีความรู้ ทักษะ เกิดความรักงานด้านการเกษตร การนำความรู้ออกไปประกอบอาชีพ การแนะนำวิชาการเกษตรแก่ชุมชน และมีคุณภาพที่ดีขึ้นหลังสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม หมายถึงคุณค่าของวิชาเกษตรกรรม ที่ทำให้เกิดความอดทน มีความรับผิดชอบ เมื่อใช้ประกอบอาชีพทำให้เกิดรายได้ หรือใช้เป็นแนวทางศึกษาต่อ มีความเข้าใจด้านการผลิต การตลาด การบริโภค และการจัดจำหน่ายผลผลิต ซึ่งผู้เรียนจะได้รับแตกต่างกันออกไป

การจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมและการประเมินผล หมายถึงสภาพต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน เนื้อหาด้านภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของวิชาเกษตรกรรม การอธิบายแนะนำ สาธิต เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจ ตลอดจนการเช็คเวลาเรียน มอบหมายงาน ทดสอบย่อย และวัดผลต่าง ๆ เพื่อประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาแต่ละคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ หรือนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

เครื่องมืออุปกรณ์ในการเรียนการสอน หมายถึงสื่อประกอบการสอน วารสาร จุลสาร เอกสารการวิจัยต่าง ๆ หนังสือตำรา เครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนภาคปฏิบัติ ตลอดจนวัสดุฝึกงานฟาร์มต่าง ๆ ที่มีส่วนเอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมให้ประสบผลสำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ ผู้วิจัยจะตรวจสอบเอกสารในหัวข้อต่อไปนี้

1. นโยบายการจัดการศึกษา
2. การปรับปรุงคุณภาพการศึกษา
3. การศึกษาที่ครบวงจร
4. หลักสูตรการจัดการเรียนการสอน
5. การจัดการเรียนการสอน

1. นโยบายการจัดการศึกษา

นโยบายการจัดการศึกษาของไทย ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ซึ่งรัฐบาลชุดนายธานินท์ กรัยวิเชียร ได้แถลงไว้เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2519 มีใจความสรุปได้ 9 ประการดังนี้ (อุทัย,2522:41-47)

1. รัฐบาลถือว่าการศึกษาเป็นหน้าที่หลักที่จะอบรมให้คนเห็นคุณค่าของระบบประชาธิปไตยที่ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความภูมิใจในวัฒนธรรมไทย รู้จักใช้สิทธิเสรีภาพในกรอบกฎหมาย

2. จะปรับปรุงระบบและกระบวนการศึกษาทุกระดับทุกประเภท ทั้งในและนอกระบบโรงเรียน เพื่อเอาการศึกษามาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน ให้เป็นพลเมืองดีมีคุณภาพ และประสิทธิภาพเหมาะแก่สังคมไทย

3. การศึกษาเป็นหน้าที่ของรัฐ แก่ก็เปิดโอกาสให้เอกชนทำได้บ้าง โดยต้องสอดคล้องกันนโยบายและส่งเสริมเอกลักษณ์การศึกษาของชาติ

4. การศึกษาที่ไม่ใช่ภาคบังคับ จะให้บุคคลมีโอกาสเท่าเทียมกัน และมุ่งส่งเสริมผู้ยากไร้ ที่มีสติปัญญาได้รับทุนแล้วกลับไปพัฒนาท้องถิ่น ส่วนภาระในการใช้จ่ายทุกคนต้องรับภาระบ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสาร... ไม่ว่ากรณีใดๆ ...ใช้

ตามสมควร

5. การจัดการศึกษาผู้ใหญ่และอาชีวศึกษา จะปรับปรุงและขยายให้สอดคล้องกับความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคม เน้นทางด้านเกษตรกรรมเป็นพิเศษ

6. การฝึกหัดครูนั้นรัฐบาลทำเอง และมีการใช้มาตรการพิเศษ เพื่อเลือกคนที่เหมาะสมมาเป็นครู

7. การศึกษาด้านอาชีวศึกษาจะให้อิสระสิทธิเสรีภาพด้านวิชาการ ซึ่งไม่ขัดต่อนโยบายและเอกลักษณ์ของชาติ

8. การศึกษาของประชาชนโดยทั่วไป จะเน้นการใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ

9. ด้านการศึกษาพิเศษ จะจัดให้ตามกำลังความสามารถ ทางเศรษฐกิจและความจำเป็นของรัฐ

2.การปรับปรุงคุณภาพการศึกษา

ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 มีโครงการสำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษา ให้เหมาะสมกับการประกอบอาชีพอิสระ และตลาดแรงงาน พัฒนาและอบรมบุคคลากรมทางการศึกษา จัดทำเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา การจัดการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพระยะสั้น สหกรรม ทางสถานประกอบการเอกชน เพื่อประโยชน์ในการศึกษา โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมภาครัฐบาล และเอกชนพัฒนาการ เพื่ออาชีพ (กรอ.พอ.) เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ,2528 ค:26)

3. การศึกษาที่ครบวงจร

การศึกษาคือ กระบวนการพัฒนาบุคคลให้เจริญงอกงามด้านภูมิปัญญา ทักษะ จริยธรรม คุณธรรม และสุขภาพอนามัยตามศักยภาพที่ควรจะเป็น การศึกษาช่วยให้บุคคลรู้จักตนเอง รู้จักชีวิต เข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อม ใช้ทักษะ ในการประกอบอาชีพได้ตามอัตภาพ สามารถดำรงชีวิตอย่างผาสุกในสังคม

การจัดการศึกษามีวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน ส่วนหนึ่งที่เน้นการส่งเสริมทักษะ เพื่อการประกอบอาชีพอยู่แล้ว แต่กระบวนการจัดการศึกษา อาจไม่ครบวงจร คือสอนให้เรียนรู้เรื่องอาชีพ มีการฝึกภาคปฏิบัติพอสมควร แต่ยังมิได้มีการฝึกฝน ถึงขั้นที่เตรียมให้ประกอบอาชีพได้อย่างจริงจัง เพราะผู้เรียนส่วนหนึ่งก็มุ่งศึกษาต่อระดับสูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อมุ่งรับราชการ ความรู้สึกหรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจคติในการสร้างงานหรือการประกอบอาชีพ จึงไม่อยู่ในความสนใจ ทั้งตัวผู้เรียนและหน่วยงานรับผิดชอบ

ปัจจัยพื้นฐานในการประกอบอาชีพอิสระของบุคคลนั้น ประกอบด้วย (ผกา,2524:7)

1. มีความรู้ ความสามารถ และทักษะวิชาชีพนั้น ๆ อย่างจริงจัง
2. มีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพ
3. รู้เทคนิคการจัดการ มีความสามารถและประสบการณ์ในทางธุรกิจ

จะเห็นได้ว่า การจัดการอาชีวศึกษา ซึ่งมีขอบข่ายการจัดการการศึกษาด้านอาชีวเกษตรในระดับต่าง ๆ โดยมีหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการ คือกรมอาชีวศึกษา มีอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ในดำเนินการดังนี้

1. จัดการศึกษาด้านวิชาชีพ ให้สอดคล้องกับความต้องการด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล โดยจัดการศึกษาวิชาชีพ 5 ประเภท คือ เกษตรกรรม คหกรรม ช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม ในระดับวิชาชีพระดับเทคนิค ระดับฝึกหัดครู และหลักสูตรระยะสั้น

2. ให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชน และประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่คล้ายคลึงกัน (สมศักดิ์,2527:17)

แนวทางปฏิบัติงานของสถานศึกษา ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งบรรจง ชูสกุลชาติ อธิบดีกรมอาชีวศึกษา ได้กำหนดแนวทางไว้ เมื่อ พ.ศ. 2528 เสนอเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้ต่อไปนี้

1. ให้จัดการศึกษา เพื่ออาชีพ โดยประสานสัมพันธ์กับสถานประกอบการในท้องถิ่น เพื่อแลกเปลี่ยนหรือร่วมมือ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาวิชาชีพ อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. ให้จัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพ โดยพยายามจัดบุคคลากรให้มีชั่วโมงสอนเหมาะสมกับร่างกายและคุณภาพของงานการจัดการสอน การฝึกฝนให้ได้คุณภาพมาตรฐานตามความต้องการของธุรกิจ อุตสาหกรรม หรือตลาดแรงงาน

3. ให้จัดการศึกษา เพื่อการประหยัด โดยคำนึงถึงวัสดุฝึกอย่างถูกต้องและให้ประโยชน์อย่างสูงสุด การจัดชั้นเรียนจะต้องคำนึงถึงปริมาณและคุณภาพให้เหมาะสมและประหยัดรายจ่ายหมวดสาธารณูปโภค

4. ให้จัดการศึกษา เพื่อฝึกฝนทักษะวิชาชีพอย่างแท้จริง โดยปรับปรุงคุณภาพของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครู-อาจารย์ ให้มีความรู้ทักษะเหมาะสมกับวิชาชีพ

5. ให้มีการวิจัย และพัฒนาในเรื่องอาคารสถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์การศึกษา บุคคลากรและเทคนิคการบริหาร รวมทั้งกระบวนการเรียนการสอน

6. ให้มีการพัฒนาบุคคลากรในเรื่อง วิญญานครู ภูมิครู ภูมิธรรมและภูมิฐาน ควรมีการประชุมอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง และควรมีการนิเทศภายในสถานการศึกษา

7. ให้จัดกิจกรรมบริหารชุมชนของสถานศึกษาปีละครั้ง และร่วมกันจัดเฉพาะสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในแต่ละจังหวัดอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

8. ให้จัดกิจกรรมทำนุ บำรุง ส่งเสริมศิลปะวัฒนธรรมร่วมกับชุมชนและให้ส่งเสริมการดนตรีเป็นพิเศษ อาจจะจัดชุมนุมเอกลักษณ์ไทยในสถานศึกษา

9. ให้จัดการศึกษาให้ครบวงจร มีทักษะผลิตได้ จำหน่ายได้ จัดการได้ บริโภคได้ บริการได้ โดยส่งเสริมการสหกรณ์ ร้านค้าของสถานศึกษาได้ปฏิบัติงานจริงอย่างครบวงจร

10. ให้สามารถนำผลผลิตในสาขาวิชาเกษตรกรรม คหกรรม พาณิชยกรรม ศิลปกรรม และอุตสาหกรรม ไปจำหน่ายในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนอาชีวศึกษาตั้งแต่ปี 2528 เป็นต้นไป

11. สำหรับศูนย์ฝึกวิชาชีพ ให้ประสานงานและร่วมมือกับโรงเรียนด้านสังกัดในการทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยใกล้ชิด เช่นกิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนิทรรศการ เป็นต้น (กรมอาชีวศึกษา,2528:1-2)

จากสภาพปัญหาการศึกษาของอาชีวศึกษาที่ผ่านมา ได้มีการติดตามผู้สำเร็จการศึกษาด้านอาชีวศึกษา ประจำปี 2520-2525 เข้าสู่ตลาดแรงงานของกรมอาชีวศึกษา ปรากฏว่า ผู้สำเร็จการศึกษาด้านนี้มีแนวโน้มการว่างงานสูงขึ้น การว่างงานนับวันจะกลายเป็นปัญหาทวีความรุนแรงมากขึ้น และเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข โดยเฉพาะการศึกษาด้านเกษตรกรรม ปัญหาการว่างงานจึงดูประหนึ่งเป็นความสูญเปล่าของการจัดการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,2529:1-5)

ลักษณะความไม่สอดคล้องกันระหว่างการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา กับคุณ-สมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา ที่สถานประกอบการต้องการมีผลส่วนหนึ่ง ทำให้เกิดการว่างงานของผู้สำเร็จการศึกษา เพราะฉะนั้นการแก้ปัญหานี้ต้องมีการแก้ไขจากสาเหตุที่แก้จริง โดยดูจากหลักสูตรและการจัดการศึกษาในสถานศึกษา สำหรับหลักสูตรของการอาชีวศึกษาเกษตร ก็มีจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในการบอกทิศทางของหลักสูตรว่า จะพัฒนาผู้เรียนไปในทางใด การกำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตรทำได้หากได้ทราบข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ และพบปัญหาคือ การจัดการเรียนการสอน ให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน(สงัด,2527:2) และการจัดการเรียนต้องสอดคล้องประสานสัมพันธ์กับหลักสูตรวิชาการสอน ตลอดจนการจัดการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด ตัดสินใจเลือกสาขาที่ตนเองถนัดและสนใจ เพราะการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เกษตรกรรมนี้ เป็นระดับที่จัดให้เรียนอย่างกว้าง ๆ ให้มีความรู้และเข้าใจในทักษะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางการประกอบอาชีพ หรือเป็นพื้นฐานการศึกษาต่อชั้นสูง แต่การจัดการเรียนการสอนในระดับนี้ ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้มากนัก เพราะยังขาดความเหมาะสมจากหลาย ๆ ด้าน เช่น การจัดการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ การวัดผลที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนครูอาจารย์ที่มีความเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ ,2528 ข:25)

4. หลักสูตรการจัดการเรียนการสอน

ได้มีผู้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้หลายท่าน ซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกัน จะขอยกมาสองท่านคือ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525:2) ให้ความหมายไว้ว่า

หลักสูตรคือประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียน จัดให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาคนเองไปในทิศทางที่โรงเรียนปรารถนา ส่วนอีกท่านนึ่งคือ ท่าน Carter V. Good (1973:149) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1. เนื้อหาวิชาที่จัดไว้อย่างมีระบบ เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา

2. โครงการศึกษาที่กำหนดให้ผู้เรียนได้เรียน

3. กลุ่มของวิชาหรือประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้ สำหรับนักเรียนภายใต้การแนะแนวและควบคุมของโรงเรียน

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2530 ประเภทวิชาเกษตรกรรม (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา,2532:13)

จุดหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้ในการประกอบอาชีพโดยตรง และเปิดโอกาสได้เลือกเรียนโดยเสรี ตามความถนัด ความสนใจ และความต้องการของตลาดแรงงาน

2. เพื่อให้ความสามารถนำความรู้ออกไปประกอบอาชีพด้วยความมั่นใจ มีความสามารถในการผลิต การบริโภค การบริการ การจำหน่ายและการจัดการ

3. เพื่อให้เกิดทักษะ ปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพในเชิงธุรกิจ อุตสาหกรรมและความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น รวมถึงการนำไปใช้ในการแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้า ไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการเกษตร

4. เพื่อให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีสุขภาพและอนามัยที่สมบูรณ์

5. เพื่อให้รู้จักหน้าที่มีความรับผิดชอบ มีความขยัน อดทนและประหยัด

6. เพื่อให้มีความสำนึกในความเป็นไทย ดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย

โครงสร้างของหลักสูตร

จำนวนเวลาเรียนทั้งสิ้น 4,800คาบ (คาบเรียนละ 50 นาที) ตลอดหลักสูตร 3 ปี แต่ละปีการศึกษา แบ่งการเรียนเป็น 4 ภาคเรียนๆละ 10 สัปดาห์ ๆ ละ 5 วัน 8 คาบเรียน โดยแบ่งการเรียน ออกเป็นหมวดวิชาและกิจกรรมดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐาน	1,140	คาบเรียน
2. หมวดวิชาชีพ	960	คาบเรียน
3. หมวดวิชาเลือก	2,480	คาบเรียน
4. กิจกรรม	220	คาบเรียน
รวม	4,800	คาบเรียน

รายละเอียดโครงสร้างหลักสูตร 4,800 คาบเรียน มีรายละเอียดดังนี้

หมวดวิชา	จำนวนคาบเรียน	จำนวนหน่วยกิต		ร้อยละ
		ทฤษฎี	ปฏิบัติ หน่วยกิต	
1. หมวดวิชาพื้นฐาน	1,140	80	34 50	23.75
1.1 กลุ่มวิชาภาษาไทย	160	16	0 8	
1.2 กลุ่มวิชาสังคมศึกษา	160	16	0 8	
1.3 กลุ่มวิชาสุขศึกษา	60	6	0 3	
1.4 กลุ่มวิชาพลศึกษา	60	0	6 3	
1.5 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์เกษตร	240	8	16 8	
1.6 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ตร์เกษตร	160	16	0 8	
1.7 กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษเกษตร	160	16	0 8	
1.8 กลุ่มวิชาลูกเสือและองค์การวิชาชีพ	120	0	12 6	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งนี้ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวดวิชา	จำนวนคาบเรียน	จำนวนหน่วยกิต		ร้อยละ
		ทฤษฎี	ปฏิบัติ	หน่วยกิต
1.9 กลุ่มวิชาลูกเสือและองค์การวิชาชีพ	120	0	12	1
2. หมวดวิชาชีพ				20
ชกษ 2101 หลักพืชกรรม	80	4	4	3
ชกษ 2102 ดินและปุ๋ย	80	4	4	3
ชกษ 2201 หลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไป	80	4	4	3
ชกษ 2301 ช่างเกษตรเบื้องต้น	80	2	6	2
ชกษ 2302 เครื่องจักรกลเกษตร 1	60	2	4	2
ชกษ 2401 หลักธุรกิจเกษตร	40	4	0	2
ชกษ 2501 การจัดการผลผลิต	60	2	4	2
ชกษ 2601 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	40	4	0	2
ชกษ 2701 ปฏิบัติงานเกษตร 1	20	0	2	1
ชกษ 2702 ปฏิบัติงานเกษตร 2	20	0	2	1
ชกษ 2703 ปฏิบัติงานเกษตร 3	20	0	2	1
ชกษ 2704 ปฏิบัติงานเกษตร 4	20	0	2	1
ชกษ 2705 ปฏิบัติงานเกษตร 5	20	0	2	1
ชกษ 2706 ปฏิบัติงานเกษตร 6	20	0	2	1
ชกษ 2707 ปฏิบัติงานเกษตร 7	20	0	2	1
ชกษ 2708 ปฏิบัติงานเกษตร 8	20	0	2	1
ชกษ 2709 ปฏิบัติงานเกษตร 9	20	0	2	1
ชกษ 2610 ปฏิบัติงานเกษตร 10	20	0	2	1
ชกษ 2611 ปฏิบัติงานเกษตร 11	20	0	2	1
ชกษ 2801 ปฏิบัติงานโครงการเกษตร 1	20	0	2	1
ชกษ 2802 ปฏิบัติงานโครงการเกษตร 2	20	0	2	1
ชกษ 2803 ปฏิบัติงานโครงการเกษตร 3	20	0	2	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวดวิชา	จำนวนคาบเรียน	จำนวนหน่วยกิต			ร้อยละ
		ทฤษฎี	ปฏิบัติ	หน่วยกิต	
ชกษ 2804 ปฏิบัติงานโครงการเกษตร 4	20	0	2	1	
ชกษ 2805 ปฏิบัติงานโครงการเกษตร 5	20	0	2	1	
ชกษ 2806 ปฏิบัติงานโครงการเกษตร 6	20	0	2	1	
ชกษ 2807 ปกิบัติงานโครงการเกษตร 7	20	0	2	1	
ชกษ 2808 ปฏิบัติงานโครงการเกษตร 8	20	0	2	1	
ชกษ 2809 ปฏิบัติงานโครงการเกษตร 9	20	0	2	1	
ชกษ 2810 ปฏิบัติงานโครงการเกษตร 10	20	0	2	1	
ชกษ 2811 ปฏิบัติงานโครงการเกษตร 11	20	0	2	1	
3. หมวดวิชาเลือก	2,480				
3.1 วิชาชีพเลือก	1,710	70	100	53	35.63
3.2 วิชาเลือกเสรี	770				16.04
4. กิจกรรม	220				4.58
รวม	4,800				100

หมายเหตุ

รหัสตัวอักษร มี 3 ตัว

อักษรตัวที่ 1 บอกหลักสูตร

ช หมายถึง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

อักษรตัวที่ 2 บอกประเภทวิชาหรือรายวิชาที่เรียนร่วมกันทุกประเภทวิชา

ก หมายถึง ประเภทวิชาเกษตรกรรม

ร หมายถึง รายวิชาที่เรียนร่วมกันทุกประเภทวิชา

อักษรตัวที่ 3 บอกสาขาวิชา หรือหมวดวิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น รวมทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ หมายถึง หมวดวิชาพื้นฐาน

ล หมายถึง หมวดวิชาชีพเลือก

ษ หมายถึง หมวดวิชาเกษตรกรรม

รหัสตัวเลข ประกอบด้วยตัวเลข 4 ตัว ถัดจากตัวอักษรตัวที่ 3

ตัวเลขตัวที่ 1 บอกหมวดวิชา

1 หมายถึง หมวดวิชาพื้นฐาน

2 หมายถึง หมวดวิชาชีพ

3 หมายถึง หมวดวิชาเลือก (กลุ่มวิชาชีพเลือก)

0 หมายถึง หมวดวิชาเลือก (วิชาเลือกเสรี)

ตัวเลขตัวที่ 2 บอกกลุ่มวิชา

2.1 หมวดวิชาพื้นฐาน

1 หมายถึง กลุ่มวิชาภาษาไทย

2 หมายถึง กลุ่มวิชาสังคมศึกษา

3 หมายถึง กลุ่มวิชาสุขศึกษา

4 หมายถึง กลุ่มวิชาพลศึกษา

5 หมายถึง กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์

6 หมายถึง กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์

7 หมายถึง กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ

8 หมายถึง กลุ่มวิชาลูกเสือและองค์การวิชาชีพ

9 หมายถึง กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ

2.2 หมวดวิชาชีพและหมวดวิชาเลือก

0 หมายถึง รายวิชาที่เรียนร่วมกันทุกประเภทวิชา

1 หมายถึง กลุ่มวิชาพืชกรรม

2 หมายถึง กลุ่มวิชาสัตวบาล

3 หมายถึง กลุ่มวิชาช่างเกษตร

4 หมายถึง กลุ่มวิชาธุรกิจเกษตร

5 หมายถึง กลุ่มวิชาอุตสาหกรรมเกษตร

6 หมายถึง กลุ่มวิชาสัมพันธ์ทางเกษตรกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

027790

7 หมายถึง กลุ่มวิชาปฏิบัติงานเกษตรและฝึกงานเกษตร

8 หมายถึง กลุ่มวิชาปฏิบัติงานโครงการเกษตร

ตัวเลขที่ 3-4 บอกลำดับที่ของรายวิชาในแต่ละกลุ่ม

อนึ่ง หมวดวิชาเลือก ที่กำหนดให้เรียน ทั้งสิ้น 2,480 คาบเรียนนั้น แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ

ก. วิชาชีพเลือก มีกลุ่มวิชาจำนวน 11 กลุ่ม ผู้เรียนจะต้องเลือกเรียนตามความสนใจ เพียง 1 กลุ่มวิชา ตลอดหลักสูตร 3 ปี จำนวน 1,310 คาบเรียน และฝึกงานเกษตร 400 คาบเรียน หลังจากศึกษามาแล้ว 8 ภาคเรียน รวมเป็นจำนวนคาบทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 1,710 คาบเรียน แต่ถ้ากลุ่มวิชาใดที่กำหนดให้เรียนรวมกันไม่ครบ 1,310 คาบเรียน ให้เลือกเรียนเพิ่มเติมในกลุ่มวิชาอื่นที่ใกล้เคียงหรือมีความสัมพันธ์ต่อกันจนครบ

ข. วิชาเลือกเสรี นักศึกษาต้องเรียนให้ครบ 770 คาบเรียน โดยเรียนรายวิชาในกลุ่มวิชาชีพที่ไม่ได้เลือกเรียน และบรรจุในหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ประเภทวิชาชีพ

5. การจัดการเรียนการสอน

สันต์ (2525:132-133) ได้ให้ความหมายของการเรียนไว้ว่า:

ความหมายการเรียนหมายถึง การเปลี่ยนพฤติกรรมหรือลักษณะที่สำคัญ 2 ประการคือ

1. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคล
2. ลักษณะพฤติรรมที่เปลี่ยนแปลง อาจจำแนกได้ 3 ลักษณะคือ
   2.1 ด้านพุทธิศึกษา หรือความรู้
   2.2 ด้านทักษะหรือความคล่องแคล่ว
   2.3 ด้านความรู้สึก ความสนใจ เจตคติ ค่านิยม

ความหมายของการสอนหมายถึง การจัดสถานการณ์ (Situation) สภาพการณ์หรือกิจกรรม(Activities) เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดประสบการณ์ (Experience) ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดการเรียนรู้(Learning) ได้ง่ายขึ้น

วิรัตน์ (2532) ซึ่งเป็นข้าราชการครูสังกัดกรมสามัญศึกษาต่อ และได้ทำงานวิจัย เรื่องความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ผู้สอนเกษตรในโรงเรียน มัธยมศึกษาเขตการศึกษา 11 ต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตร ปีการศึกษา 2532 ได้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับ "การสอน" ว่าเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ เจตคติ และทัศนคติต่าง ๆ จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียนที่ว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ในเชิงพาณิชย์ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นกระบวนการ คือต้องมีการลำดับขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง และสัมพันธ์กันไปเป็นลำดับ

อย่างไรก็ตาม ในการสอนอาชีวศึกษาเกษตร วิธีที่ได้ผลสูงสุดคือ การนำวิธีการสอนหลาย ๆ วิธีมาใช้ร่วมกัน และสิ่งที่จะขาดไม่ได้คือ การสอนโดยการศึกษา นอกสถานที่ (Feild trip) จากของจริง ซึ่งเป็นวิธีที่จะทำให้เกิดทักษะ ความชำนาญเฉพาะเรื่อง อีกทั้งตรงกับปรัชญาที่ว่า"เรียนด้วยการปฏิบัติจริง" (Learning by doing) ปัจจุบันการศึกษามีการพัฒนาด้านการสอนของครูเป็นประจำ เพื่อหาลู่ทางปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการสอนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ (ปิฏฐะ, 2514 :303 อ้างโดยวิรัตน์)

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเรียนการสอนตามหลักสูตรหรือโปรแกรมการศึกษา ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเรียนการสอนต่าง ๆ ด้วย

ทวีป (2529:14) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนการสอนว่า มีองค์ประกอบ 5 ประการด้วยกันคือ

- ผู้สอน หรือครู
- หลักสูตร
- ผู้เรียน
- สื่อการเรียนการสอน
- การวัดประเมินผล

ในการสอนทุกกลุ่มวิชา หลักสำคัญของครู- อาจารย์ ผู้สอนคือ การนำหลักสูตรที่กำหนดใช้อย่างมีประสิทธิภาพ คือมีความเข้าใจว่าจะสอนอย่างไร นักเรียนจึงจะเกิดความสนใจที่จะเรียนและนำไปปฏิบัติจริง หลักสำคัญที่ทำให้เกิดผลดีแก่ผู้เรียน จะพิจารณาจากการประกอบการสอนการเรียนหลายประการ เมื่อประกอบการแล้วจะทำให้เกิดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กระบวนการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ

1. จุดมุ่งหมายในการเรียน การสอน
2. พฤติกรรมพื้นฐานของผู้เรียน คุณประโยชน์ที่ได้รับ
3. การดำเนินการเรียนการสอนเครื่องมือ อุปกรณ์ประกอบการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การวัดผลและการประเมินผล

เพื่อให้ง่ายต่อการทำการศึกษา ทำความเข้าใจได้ดีขึ้น ผู้ทำวิจัยได้แยกแยะศึกษาแต่ละเรื่องดังต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมายการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม

2. คุณประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม

3. เรื่องการเรียน การสอน และอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน

4. การวัดและการประเมินผล

1. จุดมุ่งหมายการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม วัตถุประสงค์ทางการศึกษาที่เป็นสากลนิยมและเป็นที่ยอมรับกัน โดยทั่วไปของ BLOOM ซึ่งแบ่งได้ 3 ประเภทคือ (อ้างโดย เฉลิมพล ตาละลักษณ์,2531:19)

1.1 ด้านการรับรู้ หรือพุทธพิสัย (Cognitive Domain) ซึ่งเป็นการเรียนรู้ทางด้านความรู้ ความคิดและการแก้ปัญหา

1.2 ด้ายจิตพิสัย (Affcetive Domain) เกี่ยวกับทางด้านเจตคติ ค่านิยม ความสนใจ คุณธรรม ความซาบซึ้ง

1.3 ด้านทักษะพิสัย (Psycomotor Domain)ทางด้านเกี่ยวกับทักษะ ในการเคลื่อนไหว อวัยวะต่าง ๆ ของร่างการ

ในส่วนของการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ควรให้เป็นไปตามความต้องการและความพึงพอใจ ความสนใจของนักเรียน โดยปกติ การจัดการเรียนการสอน ในศาสตร์สาขานี้จะมุ่งให้ผู้เรียนได้รับการฝึกทักษะจากของจริง(Learning in the Field) โดยถือหลักการเรียนด้วยการปฏิบัติจริง(Learning by doing) เพื่อให้เกิดทักษะ มีความสามารถ มีเชื่อมั่นในตัวเอง สามารถที่จะประกอบอาชีพได้ด้วยตนเองเมื่อจบการศึกษา ให้สามารถดำเนินการผลิตทางการเกษตรแบบครบวงจรได้ คือ ผลิตได้ จัดการได้ จำหน่ายได้ บริการได้ (บรรจง,2530:บทนำ) แต่ในส่วนตัวของผู้วิจัย ซึ่งเป็นนักศึกษาอาชีวเกษตรและรักงานเกษตรเป็นชีวิตจิตใจ มีความเห็นว่า การที่นักศึกษาเกษตร ศึกษาด้านนี้ มีสิ่งต่าง ๆ ที่ควรจะได้รับคงต้องมีมากมาย แต่ที่กล่าวมาแล้ว นักศึกษาเกษตร เมื่อประกอบอาชีพเกษตร คงสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นธรรมชาติแน่นอนอยู่แล้ว แต่การมีชื่อเสียง เกียรติยศต่าง ๆ การต้องการเป็นผู้นำคน ตลอดทั้งการเข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข อย่างไรก็ตามมีบุคคลหรือนักวิชาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท่านหนึ่งได้ให้จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนวิชาเกษตรไว้ อย่างกว้าง ๆ คล้ายความคิดเห็นของผู้วิจัย ซึ่งจะนำมาอ้างไว้ ในที่นี้ พีรพงศ์ ทิพนาค ได้ให้ความเห็นว่า การที่นักศึกษาศึกษาด้านการเกษตร มีจุดมุ่งหมายเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้

1. ความมั่นคง และความก้าวหน้าในอาชีพ
2. ความรัก ความสนใจ และความคิดเห็นส่วนตัว
3. ความมีเกียรติยศชื่อเสียง
4. บุคคลที่เกี่ยวข้องแนะนำ
5. ความจำเป็นบางประการ

1.2 คุณประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม คือคุณค่าของวิชาเกษตรกรรม ที่ทำให้เกิดความอดทน มีความรับผิดชอบ เมื่อประกอบอาชีพมีรายได้ หรือใช้เป็นแนวทางศึกษาต่อ มีความเข้าใจด้านการผลิตการตลาด การบริโภค การจัดจำหน่าย แต่คุณประโยชน์จริง ๆ ที่สามารถติดตัวไปกับนักศึกษาคือ การมีประสบการณ์ และได้เรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการงานฟาร์มต่าง ๆ นพคุณ (2529 ก:13) กล่าวว่า การฝึกงานเกษตรภายนอกและภายในสถานที่ เป็นเรื่องของการฝึก เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้การจัดการฟาร์ม นักศึกษาได้เรียนรู้จักวิธีการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสภาพเป็นจริง

1.3 สื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน วีระ (2528:3) ได้ให้ความหมายของสื่อการสอนและโสตทัศนูปกรณ์ไว้ว่า

สื่อการสอน หมายถึง สิ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งครูและนักเรียนเป็นผู้ใช้เพื่อช่วยให้การสอนการเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่วนโสตทัศนูกรณ์ หมายถึง อุปกรณ์ต่าง ๆ อาจเป็นวัสดุเครื่องมือ หรือกิจกรรมที่ครูเลือกมา หรือวางแผนใช้ร่วมเข้าไป กับเนื้อหาของหลักสูตรวิชาต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการ ระดับสติ ปัญญาและความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้กระบวนการสอนการเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

นิพนธ์ (2518:13) ได้กล่าวถึงคุณค่า ทางวิชาการของโสตทัศนศึกษาไว้ว่า

1. โสตทัศนวัสดุ ให้ประสบการณ์ที่เป็นจริงแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง ทั้งยังทำให้ผู้เรียนจดจำเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างดียิ่งขึ้น

2. เด็กที่ได้รับการสอนจากการใช้โสตทัศนวัสดุ ประกอบการสอน จะได้รับประสบการณ์ตรงและเรียนได้ดีกว่าเด็กที่ไม่ใช้โสตทัศนวัสดุประกอบการสอนการเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำ ดัดแปลง ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น ทั้งนี้ รวมถึงการนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การเผยแพร่ในรูปแบบสื่อสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ลักษณะที่เป็นรูปธรรมของโสตทัศนวัสดุ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง และเป็นแนวทางเข้าใจสิ่งอื่น ๆ ได้ยิ่งขึ้น

โอวาท (2531:เอกสารโรเนียว) ได้แจกแจงคุณค่าของโสตทัศนูปกรณ์ ที่ผู้เรียนจะได้รับด้านต่าง ๆ แตกต่าง ๆ กันดังนี้

- จักษุสัมผัส (ตา) ประมาณ 75 เปอร์เซนต์
- โสตสัมผัส (หู) ประมาณ 13 เปอร์เซนต์
- กายสัมผัส (กาย) ประมาณ 1 เปอร์เซนต์
- รสสัมผัส (ลิ้น) ประมาณ 3 เปอร์เซนต์
- นาสิกสัมผัส (จมูก) ประมาณ 3 เปอร์เซนต์

สื่อการเรียนการสอนด้านวิชาการเกษตร ที่ผู้สอนสามารถ หาได้ง่ายคือของจริงซึ่งเป็นที่นิยมกันทั่วไป ข้อดีสื่อประเภทของจริงคือ มีความเป็นรูปธรรมสูง เรียนรู้ได้มาก จดจำได้นาน และเกิดความคิดสานต่อไปยัง เนื้อหาสาระอื่นได้เร็ว

1.4 การวัดและการประเมินผล อัจฉรา (2525:1) ได้ให้คำจำกัดความ ของคำว่า การประเมินผล (Evaluation) และการวัด(Measurement) ไว้ว่า:

การวัดหมายถึง การกำหนดตัวเลขให้กับสิ่งของ โดยเป็นไปตามกฎเกณฑ์ โดยการทดสอบเป็นวิธีที่นิยมที่สุด

การประเมินผล หมายถึง กระบวนการวางแผนการให้ได้มาและการจัดหาข้อมูลที่ประโยชน์ต่อการพิจารณาตัดสินใจจากทางเลือกหลาย ๆ ทาง

จะเห็นได้ว่า การวัดและการประเมินผลการศึกษา ก็นับว่ามีความจำเป็น ต่อการศึกษาด้านอาชีวเกษตรเป็นอย่างมาก การที่จะทราบหรือไม่ว่านักศึกษา ได้เรียนไปนั้นมีความเข้าใจประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับการประเมินผลเป็นสำคัญ ซึ่งนักวิจัยหลายท่านได้สรุปความสำคัญหรือประโยชน์ของการวัดและการประเมินผลไว้ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมาย และความต้องการของครู ได้อย่างถูกต้อง
2. เพิ่มแรงจูงใจ ในการเรียนของนักเรียน
3. ช่วยให้ตัวนักเรียนเองทราบว่าเก่งอ่อนในวิชาใดบ้าง
4. ช่วยให้มีนิสัยในการเรียนดีขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รัตนาวดี นิลเปรม (2527:เนื้อความย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาแกนวิชาชีพ ตามหลักสูตร ปวช. 2524 ประเภทวิชาเกษตรกรรม ในวิทยาลัยเกษตรกรรม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า นักเรียนชอบเรียนแกนวิชาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ และสามารถนำเนื้อหาแกนวิชาชีพ ไปใช้เป็นพื้นฐานในหมวดวิชาชีพได้ปานกลาง ครู-อาจารย์เกษตรส่วนใหญ่ประสบปัญหาปานกลางในการจัดการเรียนการสอนวิชาแกนวิชาชีพ สำหรับปัญหาที่พบมากได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับผู้เรียนและอุปกรณ์การสอน ครู-อาจารย์ เกษตรได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขว่า ควรปรับปรุงมากเกี่ยวกับผู้สอนและกิจกรรม ผู้เรียนและอุปกรณ์การสอน นอกจากนี้ยังได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า

1. กรมอาชีวศึกษาควรจัดทำภาพยนตร์หรือสไลด์เกี่ยวกับการสอนแกนวิชาชีพ แต่ละวิชาไว้ เพื่อให้การสอนของครู อาจารย์ แต่ละวิทยาลัยมีประสิทธิภาพเท่าเทียมกัน

2. กรมอาชีวศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดให้มีการอบรมความรู้ทางการเกษตรในด้านต่าง ๆ เช่น เนื้อหาวิชาใหม่ ๆ วิธีสอน การใช้อุปกรณ์การสอน การจัดกิจกรรมและการวัดผล ให้ตรงความต้องการของครู-อาจารย์เกษตร ซึ่งอาจจะจัดระหว่างปิดภาคเรียน

3. ผู้บริหารสถานศึกษา ทางเกษตร ควรให้ครู-อาจารย์เกษตรจัดทำโครงการสอนล่วงหน้าในแต่ละภาคการศึกษา เพื่อจะได้เตรียมการสอนและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา

สุวรรณพงษ์
มนัส (2531:เนื้อความย่อ) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเกษตรกรรม ของวิทยาลัยเกษตรกรรม เขตการศึกษา 2 ต่อการจัดการสอนการเรียน เพื่อให้เหมาะสมกับการประกอบอาชีพเกษตร จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน เพื่อให้เหมาะสมกับการประกอบอาชีพเกษตรในเรื่อง ต่าง ๆ 7 เรื่อง มีรายละเอียดที่นักศึกษาต้องการในระดับมากดังต่อไปนี้ เนื้อหาวิชาสัตวบาลและพืชกรรมทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ การฝึกงานภายนอกและภายในวิทยาลัย การบรรยายการสาธิต การทัศนศึกษานอกสถานที่ การใช้โสตทัศนศึกษานอกสถานที่ การใช้ของจริงในการฝึกเช็คภาคปฏิบัติ การฝึกงานประจำแผนกฟาร์มตามความสนใจ วีดีโอเทป สไลด์ ภาพยนตร์ เครื่องฉายภาพยนตร์ วัสดุอุปกรณ์ต้องมีเพียงพอและมีประสิทธิภาพ สามารถประยุกต์ใช้ในท้องถิ่นได้ การใช้ของจริงในการวัดผลภาคปฏิบัติ การวัดผลและการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการสอน การจัด

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ห้ามมิให้ทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ หรือใช้ประโยชน์ทางการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกเว้นได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ก่อนเท่านั้น

วิชาเลือกให้เหมาะสมกับท้องถิ่น นอกจากนี้ยังได้เสนอแนะไว้ว่า ควรเน้นทักษะ ทางด้านการฝึกงานภายนอกและภายใน มีการวางแผนใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

สมบัติ พัฒนา(2528:74) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวโน้มการเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเกษตรกรรม ของวิทยาลัยเกษตรกรรมในเขตภาคกลาง จากผลการศึกษาสรุปว่า ข้อเสนอแนะแนวคิดของนักศึกษา คือรัฐควรให้การสนับสนุนในด้านเงินทุน เพื่อการประกอบอาชีพ ให้มากว่าที่เป็นอยู่ ผู้สอนควรมีประสบการณ์สอนมีการถ่ายทอดที่ดี ควรสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้สอดคล้องกัน และควรเน้นให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ผู้สอนควรเพิ่มเทคนิคใหม่ ๆ และอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอและวัดประเมินผลเป็นประจำ

จิรพงศ์ สุขจันทร์ (2529:78-79) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการสำรวจ ความต้องการในการเลือกเรียนวิชาเกษตรกรรม ตามแผนการเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2 (วช.2) ของนักเรียนในจังหวัดสงขลาได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า

1. นักเรียนส่วนใหญ่เลือกแผนการเรียนนี้ ก็เพราะต้องการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันและยึดถือเป็นอาชีพในอนาคต ดังนั้น การจัดการสอนการเรียนทุกรายวิชา จึงเน้นให้นักเรียนฝึกภาคปฏิบัติให้มากที่สุด เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการประกอบอาชีพ

2. โรงเรียนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับการศึกษาเกษตร ควรจัดให้มีการฝึกอบรมหรือส่งครู-อาจารย์ ที่ทำการสอนไปอบรมฝึกฝน หาความรู้และประสบการณ์ ในเรื่องของการเกษตรที่นักเรียนต้องการ เรียนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. โรงเรียนควรติดต่อหรือเชิญวิทยากร ที่มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์เฉพาะสาขาจากท้องถิ่นเข้ามาช่วยสอน เพราะครู-อาจารย์จะมีความชำนาญเฉพาะสาขาเท่านั้น

โฆษิต ลิ้มวรานนท์ (2531:145-150) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การฝึกงานเกษตรทางสาขาพืชกรรม ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 ในทัศนของนักศึกษาและครู-อาจารย์ วิทยาลัยเกษตรกรรมภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา ผลการศึกษาสรุปได้ว่า นักศึกษามีความเห็นด้วยอย่างมาก กับการที่ครู-อาจารย์ ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการฝึกงานเกษตรก่อนลงมือปฏิบัติจริงทุกครั้งเห็นด้วยอย่างมาก กับการประเมินผล โดยผู้ควบคุม และมีความเห็นด้วยน้อยคือการประเมินผลโดยใช้แบบสอบถามและได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า การประเมินผลการฝึกงานเกษตรภายในและภายนอกสถานที่ ควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการประเมินผลโดยใช้หลาย ๆ วิธี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เช่น การประเมินผลจากผลงาน การประเมินจากพฤติกรรมการทำงาน การประเมินจากการสอนทักษะ และอื่น ๆ โดยการจัดสัมมนาผู้ที่เกี่ยวข้อง ร่วมแสดงความคิดเห็นกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมิน ซึ่งจะทำให้ผลที่ได้จากการประเมิน มีความถูกต้องและสามารถประเมินความสามารถของนักศึกษาแต่ละคนได้

จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ไม่ว่าระดับใดก็ตาม จะพบปัญหาที่คล้ายคลึงกัน เช่น ปัญหาเกี่ยวกับ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือประกอบการเรียนการสอน ตัวครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรกรรม การเรียนด้านทฤษฎี-ปฏิบัติไม่สอดคล้องกัน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม ตลอดจนการวัดและการประเมินผลความรู้และทักษะของนักศึกษาเกษตรยังไม่ได้ผลเต็มที่เป็นที่พอใจเท่าที่ควรนัก ซึ่งปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านี้ จำเป็นต้องได้รับ การแก้ไขและปรับปรุง ในโอกาสต่อไป เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมบรรลุผลตามเป้าหมายที่ได้วางไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีค่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ ผู้วิจัยขอเสนอหัวข้อวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาเกษตร-กรรม วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2533

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นแบบเฉพาะเจาะจง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้นักศึกษาวิทยาลัยเกษตรกรรม์ศรีสะเกษ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่กำลังศึกษาในปีการ-ศึกษา 2533 จำนวน 105 คน ใน 3 ชั้นปีดังนี้

3.2.1 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1 จำนวน 54 คน

3.2.2 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 2 จำนวน 25 คน

3.2.3 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 3 จำนวน 26 คน

รวม 105 คน

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษา ผู้ตอบลักษณะแบบสอบ-ถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check-lisk) โดยถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของนักศึกษาผู้ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามตัวแปรได้แก่ เพศ ระดับชั้น สถานที่เลือกเรียน คะแนนเฉลี่ยสะสมและการเลือกแนวทางภายหลังสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ซึ่งเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 32 ข้อใน 4 ด้านคือ

ก. จุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาเกษตรกรรม จำนวน 6 ข้อ

ข. ประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนวิชาเกษตรกรรม จำนวน 6 ข้อ

ค. การจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม และการประเมินผล จำนวน 14 ข้อ

ง. เครื่องมือและอุปกรณ์ในการเรียนการสอน จำนวน 6 ข้อ

3.3.2 ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ที่มีต่อความคิดเห็นด้าน จุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาเกษตรกรรม ประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนวิชาเกษตรกรรม การจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม และการประเมินผล เครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอน เป็นแบบประมาณค่าระดับความคิดเห็น 5 คำตอบ มีความหมายดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น

4 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้น

3 หมายถึง ไม่แน่ใจด้วยกับข้อความนั้น

2 หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น

1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น

3.4 วิธีดำเนินการสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

3.4.1 ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือและความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ประโยชน์ที่ได้รับในการวิชาเกษตรกรรม การจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมและการประเมินผล เครื่องมือและอุปกรณ์ในการเรียนการสอน จากหนังสือตำราทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสอบถามอาจารย์ที่ปรึกษา

3.4.2 ตั้งคำถามให้ตรงประเด็นที่ต้องการศึกษา และร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ประมวลเข้าหมวดหมู่ เพื่อให้เหมาะสมกับการเก็บข้อมูลตามวัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.3 การหาความเที่ยงตรงแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นหาความเที่ยงตรง (Validity) ตามเนื้อหาในการใช้ภาษา โดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบแก้ไขแบบสอบถามให้มีความเที่ยงตรงตามวัตถุประสงค์

3.4.4 การหาความเชื่อมั่น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรกรรมนครราชสีมา จำนวน 30 คน เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้วก็หาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟ่า (α - Coefficient) คำนวณจากสูตร Cronbach โดยคำนวณหาค่า แอลฟ่า (α) ทั้งหมด 4 ด้านดังนี้

ก. จุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาเกษตรกรรม ได้ค่า α = 0.86

ข. ประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนวิชาเกษตรกรรม ได้ค่า α = 0.67

ค. การจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมและการประเมินผล ได้ค่า α = 0.86

ง. เครื่องมือและอุปกรณ์ในการเรียนการสอน ได้ค่า α = 0.80

แสดงว่า แบบสอบถามชุดนี้มีความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ สามารถที่จะนำไปใช้กับงานศึกษาวิจัยได้

3.5 วิธีการดำเนินการส่งแบบสอบถาม

3.5.1 ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โดยทำหนังสือนำส่งจากคณบดีไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ เพื่อขออนุญาตให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรช่วยกรอกแบบสอบถาม

3.5.2 นำแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างกรอก ซึ่งได้แก่นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ โดยนำส่งและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ดำเนินการในวันที่ 14-15 มกราคม 2534 จำนวน 105 ชุด ได้รับคืน 99 ชุด ปรากฏผลดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับคืน

ระดับชั้นปี	จำนวนแบบสอบถามที่ส่ง	จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับ	ร้อยละ
ปวช.ปีที่ 1	54	52	96.30
ปวช.ปีที่ 2	25	25	100
ปวช.ปีที่3	26	22	84.62
รวมทั้งหมด	105	99	94.29

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.6.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพของผู้ตอบใช้วิธีการแจกแจงความถี่ของข้อมูลและค่าร้อยละ

3.6.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบประมาณค่า ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมใน 4 ด้าน ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ในแบบสอบถามเป็นรายข้อ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วแปลความหมาย โดยกำหนดช่วงระดับความคิดเห็นเป็น 5 ช่วงดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น

3.51 - 4.50 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้น

2.51 - 3.50 หมายถึง ไม่แน่ใจกับข้อความนั้น

1.51 - 2.50 หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น

1.00 - 1.50 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำไปแปลผล ผู้วิจัยใช้วิธีทางสถิติดังนี้

3.7.1 สถิติเบื้องต้น

ก. การหาค่าร้อยละ ร้อยละ $= \frac{n}{N} \times 100$ (ล้วนและฉังวณ,2531)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

n = จำนวนผู้ตอบแบบรายงานข้อนั้น ๆ

กำหนดให้ N = จำนวนตัวอย่างที่ศึกษา

ข. การหาค่าเฉลี่ย (Mean) หรือเรียกว่า $\bar{X}$ (วิรัตน์,2533)

$$\bar{X} = \frac{(X_5 \times 5) + (X_4 \times 4) \ldots, (X_1 \times 1)}{n}$$

กำหนดให้ $\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ย

X_5 = จำนวนคนที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

X_4 = จำนวนคนที่เห็นด้วย

X_3 = จำนวนคนที่ไม่แน่ใจ

X_2 = จำนวนคนที่ไม่เห็นด้วย

X_1 = จำนวนคนที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

n = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ค. การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) หรือ S.D. (ประคอง,2528)

$$S = \sqrt{\frac{N\Sigma x^2 - (\Sigma x)^2}{N^2}}$$

กำหนดให้ S แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

Σx^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละข้อยกกำลังสอง

Σx แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

3.7.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟ่า (α-Coefficient) คำนวณจากสูตร Cronbach (ธีรวรรณ ,2533:163-169)

$$\alpha = \frac{n}{n-1}\left[1 - \frac{\Sigma S_i^2}{S_t^2}\right]$$

กำหนดให้ α แทน สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนจากแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม โดยใช้แบบสอบถามและนำข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ผลทางสถิติดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ (Percentage) ตามสูตร

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตามสูตร และนำไปแปลผลข้อมูลเป็นค่าระดับความคิดเห็น

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงผลในตารางที่ 2

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	78	78.79
หญิง	21	21.21
2. ระดับชั้น		
ปวช. ปีที่ 1	52	52.53
ปวช.ปีที่ 2	25	25.25
ปวช.ปีที่ 3	22	22.22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
3. สาขาที่เลือกเรียน		
โคเนื้อ-กระบือ	29	29.29
โคนม	34	34.34
สัตว์ปีก	4	4.04
สวนผัก	–	–
สัตว์เล็ก	13	13.13
ประมง	2	2.02
ช่างเกษตร	–	–
ธุรกิจเกษตร	3	3.03
ไม้ผล	5	5.05
ไม้ดอกไม้ประดับ	–	–
เรือนเพาะชำ-จัดสวน	4	4.04
อุตสาหกรรมเกษตร	–	–
ไม่ระบุสาขา	5	5.05
4. คะแนนเฉลี่ยสะสม		
ต่ำกว่า 2.00	7	7.07
2.01 - 2.50	29	29.29
2.51 - 3.00	27	27.27
3.01 - 3.25	14	14.14
3.26 - 3.50	11	11.11
3.51 ขึ้นไป	10	10.10
ไม่ระบุ	1	1.01
5. การเลือกแนวทางภายหลังสำเร็จการศึกษา		
ศึกษาต่อ	75	75.76
ประกอบอาชีพเกษตร	16	16.16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
อื่น ๆ (ระบุ)	7	7.07
ไม่แสดงความคิดเห็น	1	1.01

จากตารางที่ 2 แสดงสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางได้ดังนี้

1.1 เพศ จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 78.79 และเป็นเพศหญิงร้อยละ 21.21

1.2 ระดับชั้น พบว่า ระดับชั้น ปวช.ปีที่ 1 มากที่สุด รองลงมาได้แก่ชั้นปวช.ปีที่ 2 และชั้นปวช.ปีที่ 3 ร้อยละ 52.53 ,25.25 และ 22.22 ตามลำดับ

1.3 สาขาที่เลือกเรียน พบว่า สาขาที่เลือกเรียนมากที่สุด คือสาขาโคนม คิดเป็นร้อยละ 34.34 รองลงมาได้แก่ สาขาโคเนื้อ-กระบือ ร้อยละ 29.29 สาขาสัตว์เล็ก ร้อยละ 13.13 สาขาไม้ผล ร้อยละ 5.05 สาขาสัตว์ปีกและสาขาเรือนเพาะชำ-จัดสวน เท่ากันคือ ร้อยละ 4.04 สาขาธุรกิจเกษตร ร้อยละ 3.03 สาขาประมง ร้อยละ 2.02 ส่วนสาขาที่ไม่มีนักศึกษาเลือกเรียนได้แก่ สาขา สวนผัก ช่างเกษตร ไม้ดอกไม้ประดับ และอุตสาหกรรมเกษตร และไม่ระบุสาขาคิดเป็นร้อยละ 5.05

1.4 คะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า คะแนนเฉลี่ยช่วง 2.01-2.50 ร้อยละ 29.29 รองลงมาช่วง 2.51-3.00 ร้อยละ 27.27 อยู่ในช่วง 3.01-3.25, 3.26-3.50,มากกว่า 3.51 ขึ้นไป,และต่ำกว่า 2.00 คิดเป็นร้อยละ 14.14,11.11,10.10 และ 7.07 ตามลำดับ และไม่ระบุคะแนนเฉลี่ยสะสม ร้อยละ 1.01

1.5 การเลือกแนวทางภายหลังสำเร็จการศึกษา พบว่า ต้องการศึกษาในระดับสูงขึ้นเป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 75.76 ประกอบอาชีพเกษตร ร้อยละ 16.16 อื่น ๆ ร้อยละ 7.07 และไม่แสดงความคิดเห็น ร้อยละ 1.01

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 3

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมในด้านต่าง ๆ 4 ด้านดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ในการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1 ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาเกษตรกรรม

4.3.2 ด้านประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนวิชาเกษตรกรรม

4.3.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน วิชาเกษตรกรรมและการประเมินผล

4.3.4 ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเรียนการสอน

4.3.1 ความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาเกษตรกรรม แสดงผลในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาเกษตรกรรม

จุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาเกษตรกรรม	ระดับความคิดเห็น(ร้อยละ) 5	4	3	2	1	$\bar{X}$	S. D.	ระดับความคิดเห็น
1. ท่านต้องการมีทักษะทางการเกษตรเพิ่มขึ้น	70.71	24.24	3.03	2.02	-	4.64	36.19	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. ท่านมีความรู้ในด้านเกษตร	24.24	45.45	24.24	4.04	2.02	3.86	22.60	เห็นด้วย
3. ท่านเกิดความรักงานในด้านเกษตรกรรม	51.51	29.29	18.18	1.01	-	4.31	28.35	เห็นด้วย
4. ท่านนำความรู้ในด้านเกษตรกรรมเพื่อแนะนำเกษตรกรในชุมชน	33.33	40.40	21.21	4.04	1.01	4.02	23.63	เห็นด้วย
5. ท่านต้องการเพิ่มพูนคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น	73.74	21.21	4.04	-	1.01	4.67	37.37	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6. ท่านมีความสามารถในการนำความรู้ไปประกอบอาชีพด้วยความมั่นใจ	39.39	32.32	26.26	2.02	-	4.09	24.38	เห็นด้วย
รวมเฉลี่ย						4.27	-	-

จากตารางที่ 3 แสดงจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาเกษตรกรรม ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูล จากตารางได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 ความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาเกษตรกรรม แสดงผลในตารางที่ 2 ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

ข้อถามที่ว่า ท่านต้องการมีทักษะทางการเกษตรเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่ร้อยละ 70.71 ตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น รองลงไปคือ ร้อยละ 24.24 ตอบว่า เห็นด้วยกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 4.54 ถือว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า ท่านมีความรู้ในด้านการเกษตร ส่วนใหญ่ร้อยละ 45.45 ตอบว่า เห็นด้วยกับข้อความนั้น รองลงไปคือ ร้อยละ 24.24 ตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น และตอบไม่แน่ใจกับข้อความนั้น ร้อยละ 24.24 เท่ากัน ตอบว่าไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ร้อยละ 4.04 และ 2.02 ตามลำดับค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 3.86 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า ท่านเกิดความรักงานในด้านเกษตรกรรม ส่วนใหญ่ร้อยละ 51.51 ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น รองลงมา ร้อยละ 29.29,18.18 และ 1.01 ตอบว่า เห็นด้วยกับข้อความนั้น ไม่แน่ใจกับข้อความนั้นและไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 4.31 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า ท่านนำความรู้ในด้านเกษตรกรรม เพื่อแนะนำเกษตรกรในชุมชน ร้อยละ 40.40 ตอบว่ามีความเห็นด้วยกับข้อความนั้น รองลงมา ร้อยละ 33.33 ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ร้อยละ 21.21,4.04 และ 1.01 ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 4.02 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า ท่านต้องการเพิ่มพูนคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ส่วนใหญ่ร้อยละ 73.74 ตอบว่ามีความเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตอบว่ามีความเห็นด้วยกับข้อความนั้น ร้อยละ 21.21 และร้อยละ 4.04 และ 1.01 ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 4.67 ถือว่ามีความเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า ท่านมีความสามารถในการนำความรู้ไปประกอบอาชีพด้วยความมั่นใจ ร้อยละ 39.39 ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตอบว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น ไม่แน่ใจกับข้อความนั้นและไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ร้อยละ 32.32,26.26 และ 2.02 ตามลำดับ ค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 4.09 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 ความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนวิชาเกษตรกรรม แสดงผลในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนวิชาเกษตรกรรม

ประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนวิชาเกษตรกรรม	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ) 5	4	3	2	1	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. วิชาเกษตรกรรมทำให้ท่านมีรายได้เพิ่มขึ้น	35.35	34.34	23.23	6.05	1.01	3.94	23.02	เห็นด้วย
2. ท่านนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วนำไปใช้ประกอบอาชีพ	39.39	40.40	18.18	1.01	1.01	4.16	25.59	เห็นด้วย
3. วิชาเกษตรกรรมใช้เป็นแนวทางศึกษาต่อ	41.41	46.46	7.07	5.05	-	4.24	27.44	เห็นด้วย
4. วิชาเกษตรกรรมทำให้ท่านเป็นผู้มีความอดทน	48.48	37.37	11.11	2.02	1.01	4.30	28.21	เห็นด้วย
5. ท่านมีความรับผิดชอบในงานเกษตรกรรม	32.32	47.47	17.17	2.02	1.01	4.08	24.48	เห็นด้วย
6. ทำให้ท่านเข้าใจการตลาด การผลิต การบริโภค และการจัดจำหน่ายผลผลิต	30.30	39.39	24.24	4.04	2.02	3.92	22.60	เห็นด้วย
รวมเฉลี่ย						4.11	-	-

จากตารางที่ 4 แสดงประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนวิชาเกษตรกรรม ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อถามที่ว่า วิชาเกษตรกรรมทำให้ท่านมีรายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 35.35 ตอบว่ามีความเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น รองลงมาร้อยละ 34.34 ตอบว่ามีความเห็นด้วยกับข้อความนั้น ร้อยละ 23.23,5.05 และ 1.01 ตอบว่า ไม่แน่ใจกับข้อความนั้น ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น และไม่เห็นอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 3.97 ถือว่า เห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า ท่านนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วนำไปใช้ประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่ร้อยละ 40.40 ตอบว่า เห็นด้วยกับข้อความนั้น รองลงมา ร้อยละ 39.39 ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ร้อย 18.18 ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น ตอบว่าไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ร้อยละ 1.01 เท่ากัน ค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 4.16 ถือว่า เห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า วิชาเกษตรกรรมใช้เป็นแนวทางศึกษาต่อ ร้อยละ 46.46 ตอบว่า เห็นด้วยกับข้อความนั้น รองลงมาร้อยละ 41.41 ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ร้อยละ 7.07 และ 5.05 ตอบว่าไม่แน่ใจและไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น ตามลำดับค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 4.24 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า วิชาเกษตรกรรมทำให้ท่านเป็นผู้มีความอดทน ส่วนใหญ่ร้อยละ 48.48 ตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น รองลงมาร้อยละ 37.37 ตอบว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น ร้อยละ 11.11,2.02และ 1.01 ตอบว่าไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง กับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 4.30 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า ท่านมีความรับผิดชอบในงานเกษตรกรรม ส่วนใหญ่ร้อยละ 47.47 ตอบว่ามีความเห็นด้วยกับข้อความนั้น รองลงมาร้อยละ 32.32 ตอบว่า มีความเห็นด้วยอ ย่างยิ่งกับข้อความนั้น ร้อยละ 17.17,2.02 และ 1.01 ตอบว่าไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 4.08 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า ทำให้ท่านเข้าใจการตลาด การผลิต การบริโภค และการจัดจำหน่ายผลผลิต ส่วนใหญ่ ร้อยละ 39.39 ตอบว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น รองลงมา ร้อย 30.30 ตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ร้อยละ 24.24,4.04 และ2.02 ตอบว่าไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 3.92 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3 ความคิดเห็นด้านการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมและการประเมินผล แสดงผลในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมและการประเมินผล

การจัดการเรียนวิชาเกษตรกรรม และการประเมินผล	ระดับความคิดเห็น(ร้อยละ) 5	4	3	2	1	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ครูได้บอกถึงจุดมุ่งหมายของการเรียน	31.31	43.43	16.16	5.05	4.04	3.93	23.44	เห็นด้วย
2. อุปกรณ์ภาคปฏิบัติครูเตรียมให้พร้อม	25.25	39.39	18.18	11.11	6.06	3.67	20.61	เห็นด้วย
3. การเรียนภาคปฏิบัติครูสาธิตให้ดูก่อน	38.38	34.34	15.15	10.10	2.02	3.97	23.67	เห็นด้วย
4 การเรียนภาคทฤษฎี ครูได้แนะนำท่านทุกคนจนเข้าใจ	25.25	37.37	25.25	7.07	5.05	3.71	20.60	เห็นด้วย
5. ท่านได้หลักการเนื้อหาวิชาจากการเรียนทฤษฎี	31.31	44.44	16.16	7.07	1.01	3.98	23.77	เห็นด้วย
6. ครูสอนเนื้อหาตามลำดับขั้นตอนเข้าใจง่าย	28.28	33.33	23.23	13.13	2.02	3.73	20.37	เห็นด้วย
7. เมื่อเกิดปัญหา ครูสามารถอธิบายให้ท่านเข้าใจ	30.30	37.37	23.23	3.08	1.01	3.88	22.00	เห็นด้วย
8. เนื้อหาที่ครูสอนตรงกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้	27.27	38.38	20.20	9.09	4.04	3.73	21.06	เห็นด้วย
9. มีการสอบหลังจากจบบทเรียน	27.27	38.38	25.25	5.05	4.04	3.80	21.47	เห็นด้วย
10. ครูได้งอบหมายงานให้ท่านทำทุกคน	42.42	41.41	10.10	2.02	4.04	4.16	26.66	เห็นด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดการเรียนวิชาเกษตรกรรมและการประเมินผล	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ) 5	4	3	2	1	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
11. ครูออกข้อสอบได้ครอบคลุมกับเนื้อหา	35.35	35.35	19.19	5.05	5.05	3.91	22.94	เห็นด้วย
12. ครูเช็คชื่อ เพื่อตรวจเวลาการมาเรียนของท่าน	45.45	34.34	8.08	6.05	4.04	4.05	26.25	เห็นด้วย
13. มีการทดสอบย่อยระหว่างภาคเรียน	47.47	37.37	10.10	2.02	3.03	4.24	27.76	เห็นด้วย
14. ผลการสอบเป็นไปด้วยความยุติธรรม	46.46	29.29	12.12	5.05	7.07	4.03	25.86	เห็นด้วย
รวมเฉลี่ย						3.91	-	-

จากตารางที่ 5 แสดงการจัดการเรียนการสอน วิชาเกษตรกรรมและการประเมินผล ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางได้ดังนี้

ข้อถามที่ว่า ครูได้บอกถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.43 ตอบว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น รองลงมา ร้อยละ 31.31 ตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ร้อยละ 16.16,5.05 และ 4.04 ตอบว่า ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 3.93 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า อุปกรณ์ภาคปฏิบัติครูเตรียมให้พร้อม ร้อยละ 39.39 ตอบว่า เห็นด้วยกับข้อความนั้น รองลงมา ร้อยละ 25.25 ตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ร้อยละ 18.18, 11.11 และ 6.06 ตอบว่า ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 3.67 ถือว่า เห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า การเรียนภาคปฏิบัติครูได้แนะนำท่านทุกคนจนเข้าใจ ร้อยละ 37.37 ตอบว่า เห็นด้วยกับข้อความนั้น รองลงมาร้อยละ 25.25 ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น และไม่แน่ใจกับข้อความนั้น และร้อยละ 7.07 และ 5.05 ตอบว่าไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 3.71 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ในการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อถามที่ว่า การเรียนภาคปกิบัติครูสาธิตให้ดูก่อน ร้อยละ 38.38 ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น รองลงมาร้อยละ 34.34 ตอบว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น ร้อยละ 15.15 10.10 และ2.02 ตอบว่าไม่แน่ใจไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 3.97 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า ท่านได้หลักการเนื้อหาวิชาการ จากการเรียนทฤษฎีส่วนใหญ่ ร้อยละ 44.44 ตอบว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น รองลงมา ร้อยละ 31.31 ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ร้อยละ 16.16,7.07 และ 1.01 ตอบว่าไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 3.98 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า ครูสอนเนื้อหาตามดับขั้นตอนเข้าใจง่าย ส่วนใหญ่ร้อยละ 33.33 ตอบว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น รองลงมา ร้อยละ 28.28 ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ร้อยละ 23.23,13.13 และ2.02 ตอบว่า ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 3.73 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า เนื้อหาที่ครูสอนตรงกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 38.38 ตอบว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น รองลงมา ร้อยละ 27.27 ตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ร้อยละ 20.20 ,9.09 และ 4.04 ตอบว่า ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 3.73 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า มีการสอบหลังจากจบบทเรียน ส่วนใหญ่ ร้อยละ 38.38 ตอบว่ามีความเห็นด้วยกับข้อความนั้น รองลงมาร้อยละ 27.27 ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ร้อยละ 25.25,5.05 และ4.04 ตอบว่าไม่แนใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 3.80 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า ครูได้มอบหมายงานให้ท่านทำทุกคน ร้อยละ 42.42 ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น รองลงมา ร้อยละ 41.41 ตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ร้อยละ 10.10,2.02 และ 4.04 ตอบว่าไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 4.16 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า ครูออกข้อสอบได้ครอบคลุมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน ร้อยละ 35.35 ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเห็นด้วยกับข้อความนั้น รองลงมา ร้อยละ 19.19 ตอบว่าไม่แน่ใจกับข้อความนั้น และร้อยละ 5.05 ตอบว่าไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น รวมทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารนี้ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่า เฉลี่ยระดับความคิดเห็น 4.24 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า ครูเช็คชื่อ เพื่อตรวจเวลาการมาเรียนของท่าน ส่วนใหญ่ร้อยละ 45.45 ตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น รองลงมา ร้อยละ 34.34 ตอบว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น ร้อยละ 8.08,6.06 และ 4.04 ตอบว่า ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 4.05 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า มีการทดสอบย่อยระหว่างภาคเรียน ส่วนใหญ่ ร้อยละ 47.47 ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น รองลงมาร้อยละ 37.37 ตอบว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น ร้อยละ 10.10,2.02 และ 3.03 ตอบว่า ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 4.24 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า ผลการสอบเป็นไปด้วยความยุติธรรม ส่วนใหญ่ ร้อยละ 46.45 ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น รองลงมา ร้อยละ 29.29 ตอบว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น ร้อยละ 12.12,5.05 และ 7.07 ตอบว่า ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 4.03 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.4 ความคิดเห็นด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเรียนการสอน แสดงผลในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเรียนการสอน

เครื่องมือและอุปกรณ์ในการเรียนการสอน	ระดับความเห็น(ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
1. ครูใช้สื่อประกอบการสอน	32.32	43.43	17.17	2.02	5.05	3.96	23.84	เห็นด้วย
2. ครูใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	32.32	42.42	17.17	2.02	6.06	3.93	23.56	เห็นด้วย
3. ครูใช้วารสาร จุลสาร เอกสารการวิจัยต่าง ๆ เพื่อประกอบการสอน	29.29	31.31	24.24	10.10	5.05	3.70	20.27	เห็นด้วย
4. เครื่องมือและอุปกรณ์ภาคปฏิบัติมีพอเหมาะ	31.31	42.42	16.16	5.05	5.05	3.90	23.18	เห็นด้วย
5. สภาพเครื่องมือและวัสดุฝึกอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี	24.24	45.45	16.16	9.09	5.05	3.75	22.26	เห็นด้วย
6. หนังสืออ่านประกอบสามารถค้นหาได้ในห้องสมุด	40.40	32.32	20.20	2.02	5.05	4.01	24.29	เห็นด้วย
รวมเฉลี่ย						3.88	-	-

จากตารางที่ 6 แสดงความคิดเห็นด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางได้ดังนี้

ข้อถามที่ว่า ครูใช้สื่อประกอบการสอน ส่วนใหญ่ ร้อยละ 43.43 ตอบว่า เห็นด้วยกับข้อความนั้น รองลงมาร้อยละ 32.32 ตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ร้อยละ 17.17, 2.02 และ 5.05 ตอบว่า ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 3.96 ถือว่า เห็นด้วยกับข้อความนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อถามที่ว่าครูใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ส่วนใหญ่ ร้อยละ 42.42 ตอบว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น รองลงมา ร้อยละ 32.32 ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ร้อยละ 17.17,2.02 และ 6.06 ตอบว่าไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 3.93 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า ครูใช้วารสาร จุลสาร เอกสารการวิจัยต่าง ๆ เพื่อประกอบการสอน ส่วนใหญ่ ร้อยละ 31.31 ตอบว่า เห็นด้วยกับข้อความนั้น รองลงมาร้อยละ 29.29 ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ร้อยละ 24.24,10.10 และ 5.05 ตอบว่าไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 3.70 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า เครื่องมือและอุปกรณ์ภาคปฏิบัติมีพอเหมาะ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 42.42 ตอบว่า เห็นด้วยกับข้อความนั้น รองลงมา ร้อยละ 31.31 ตอบว่าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ร้อยละ 16.16,9.09 และ 5.05 ตอบว่าไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 3.90 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า สภาพเครื่องมือและวัสดุฝึกอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี ส่วนใหญ่ ร้อยละ 45.45 ตอบว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น รองลงมาร้อยละ 24.24 ตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ร้อยละ 16,9.09 และ 5.05 ตอบว่า ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 3.75 ถือว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ข้อถามที่ว่า หนังสืออ่านประกอบสามารถค้นหาได้ในห้องสมุด ส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.40 ตอบว่า เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น รองลงมาร้อยละ 32.32 ตอบว่าเห็นด้วยกับข้อความนั้น ร้อยละ 20.20,2.02 และ 5.05 ตอบว่าไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 4.01 ถือว่า เห็นด้วยกับข้อความนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัย สถิติที่ใช้คือค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยทำการศึกษาในกลุ่มนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2533-2534 จำนวน 3 ระดับชั้น 105 คน ใช้แ บบสอบถาม 105 ชุด ได้รับตอบกลับคืน 99 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.29 ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาวิจัย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง กำลังศึกษาชั้น ปวช.ปีที่ 1 มากกว่า ชั้นปีที่ 2 และปีที่ 3 สาขาที่เลือกเรียนมากที่สุด คือสาขาโคนม รองลงมาคือสาขาโคเนื้อ เกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 2.01-2.50 และ 2.51-3.00 มากที่สุด ส่วนการเลือกแนวทางภายหลังสำเร็จการศึกษา ต้องการศึกษาต่อมากกว่าต้องการประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่นักศึกษาระบุ คือ ยังไม่แน่นอน ต้องการหางานราชการที่มั่นคงทำ และขอดูสภาพทางบ้านก่อน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิเกษตรกรรมใน 4 ด้าน

2.1 ด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม พบว่านักศึกษามีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง กับข้อความนั้น 2 รายการ คือ ต้องการเพิ่มพูนคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น และต้องการมีทักษะทางการเกษตรเพิ่มขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 4.87 และ 4.64 ตามลำดับ ส่วนความคิดเห็นที่เห็นด้วยกับข้อความนั้น 4 รายการคือ เกิดความรักงานในด้านเกษตรกรรม มีความสามารถในการนำความรู้ ไปประกอบอาชีพด้วยความมั่นใจ นำความรู้ในด้านเกษตรกรรมแนะนำเกษตรกรในชุมชนและมีความรู้ในด้านเกษตร โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 4.31, 4.09,4.02 และ 3.86 ตามลำดับ

2.2 ความคิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนวิชาเกษตรกรรม พบว่านักศึกษามีความเห็นด้วย 6 รายการเรียงตามลำดับคือ วิชาเกษตรกรรมทำให้เป็นผู้มีความอดทน วิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกษตรกรรมใช้เป็นแนวทางการศึกษาต่อ นำความรู้ที่ได้เรียนมาไปใช้ประกอบอาชีพ มีความรับผิดชอบในงานเกษตรกรรม วิชาเกษตรกรรมทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น และเข้าใจการตลาด การผลิต การบริโภค และการจัดการจำหน่ายผลผลิต โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นดังนี้ คือ 4.30,4.24,4.16.4.08.3.94 และ 3.92 ตามลำดับ

2.3 ความคิดเห็นด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม และการประเมินผล พบว่า นักศึกษามีความเห็นด้วย 14 รายการ โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น ตั้งแต่ 3.67 ถึง 4.24 เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ มีการทดสอบย่อยระหว่างภาคเรียน 4.24 ครูได้มอบหมายงานให้ทุกคนทำ 4.16 ครูเช็คชื่อเพื่อตรวจเวลาการเรียนของท่าน 4.05 ผลการสอบเป็นไปด้วยความยุติธรรม 4.03 ได้หลักการเนื้อหาจาก การเรียนภาคทฤษฎี การเรียนภาคปฏิบัติครูสาธิตให้ดูก่อน ครูได้บอกถึงจุดมุ่งหมายของการเรียน ครูออกข้อสอบได้ครอบคลุมกับเนื้อหาที่เรียน เมื่อเกิดปัญหาครูสามารถอธิบายได้ท่านเข้าใจ อุปกรณ์ภาคปฏิบัติ ครูเตรียมให้พร้อม มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 3.73 เท่ากัน 2 ค่า คือ เนื้อหาที่ครูสอนตรงกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดให้ และครูสอนเนื้อหาตามลำดับขั้นเข้าใจง่าย

2.4 ความคิดเห็น ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ในการเรียนการสอน พบว่านักศึกษามีความเห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น ตั้งแต่ 3.70 ถึง 4.01 เรียงลำดับได้ดังนี้ หนังสืออ่านประกอบสามารถค้นหาได้ในห้องสมุด ครูใช้สื่อประกอบการสอน ครูใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา เครื่องมือและอุปกรณ์ภาคปฏิบัติมีพอเหมาะ สภาพเครื่องมือและวัสดุฝึกอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี ครูใช้เอกสารวารสารการวิจัยต่าง ๆ จุลสาร เพื่อประกอบการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น 4.01,3.96,3.93,3.90,3.75 และ 3.70 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการวิจัย ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ในด้านต่าง ๆ

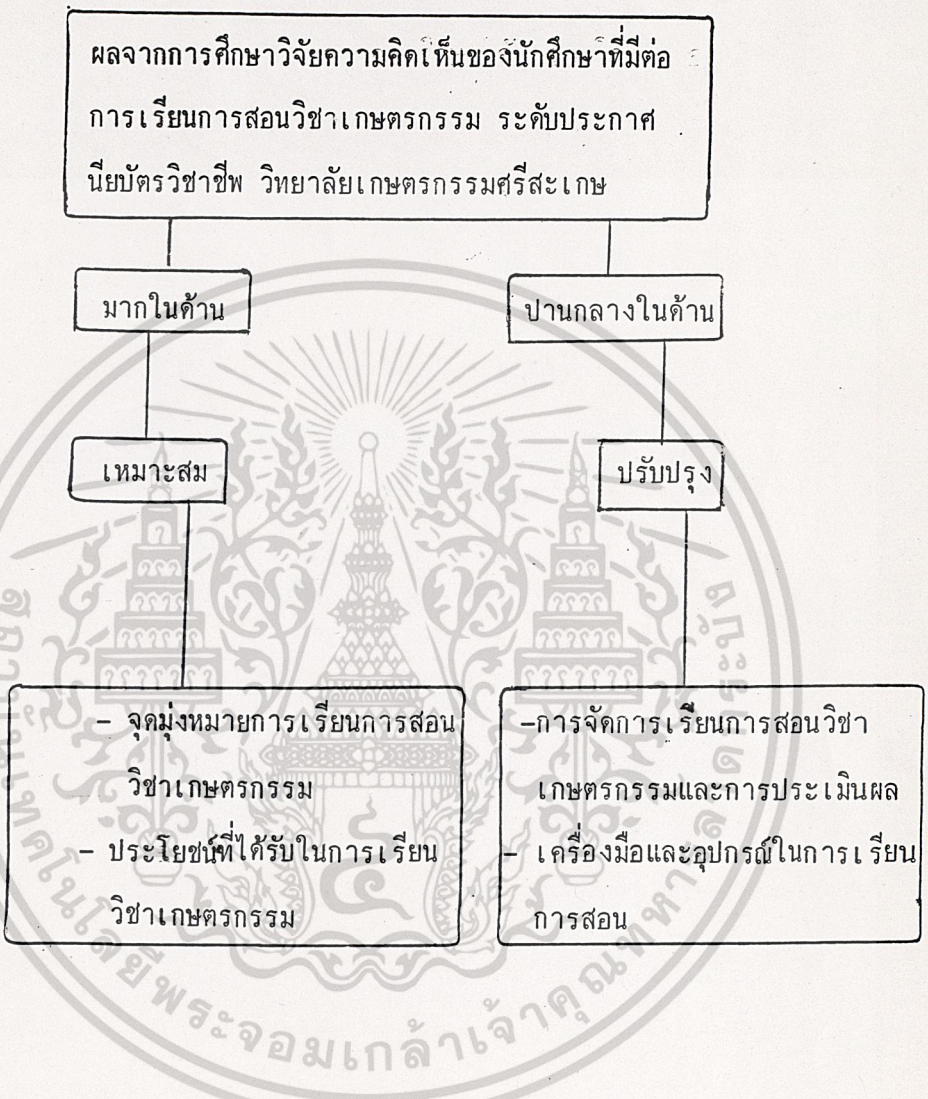

ภาพที่ 1 สรุปผลการวิจัยความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 เพศ จากผลการวิจัยพบว่ามีเพศชายมากที่สุดถึงร้อยละ 78.79 เนื่องจากว่าการศึกษาวิชาเกษตรกรรมเป็น การศึกษาที่ต้องปฏิบัติจริงในงานเกษตรกรรมต่าง ๆ เพศหญิงจึงให้ความนิยมในการศึกษาด้านนี้น้อย นอกจากจะมีใจรักจริงเท่านั้น

5.2.2 ระดับชั้น นักศึกษาวิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีทั้งหมด 105 คน ซึ่งนับว่าน้อยมาก เมื่อเทียบกับสถาบันอื่น ๆ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าวิชาเกษตรกรรมได้รับความสนใจน้อย ซึ่งกรมอาชีวศึกษา โดยกองวิทยาลัยเกษตรกรรมได้สำรวจไว้ ในปี 2532 พบว่ามีนักศึกษาอาชีวเกษตรทั่วประเทศ เพียง 7,000 กว่าคนเท่านั้น

5.2.3 สาขาที่เลือกเรียน สาขาต่าง ๆ ที่เปิดให้นักศึกษา ได้เลือกเรียนมีมากถึง 12 สาขา แต่พบว่า นักศึกษาเลือกเรียนมากเพียง 2 สาขา เท่านั้น คือ สาขาโคนม สาขาโค-เนื้อ-กระบือ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ด้านโคนมและด้านโคเนื้อ-กระบือ วิทยาลัยเกษตรกรรมศรี-สะเกษ มีวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ พร้อมมาก มีโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์นมพาสเจอร์ไรท์ มีโรงฆ่าสัตว์ที่ทันสมัยในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งได้รับทุนจากรัฐบาลเดนมาร์ก มีโคเนื้อ-นมพันธุ์ดีมากมาย ผลิตภัณฑ์นมก็ยังส่งไปจำหน่ายเป็นที่รู้จักกันทั่วไปในเขต จ.สุรินทร์ จ.ยโสธร จ.อุบลราชธานี และในตัวจังหวัดศรีสะเกษซึ่งประชาชนให้การยอมรับ ด้านการเรียนการสอนวิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ ยังมีแนวโน้มที่จะเปิดหลักสูตรปริญญาตรี ด้านโคนม ภายใน 3-4 ปีข้างหน้านี้ด้วย

5.2.4 คะแนนเฉลี่ย พบว่านักศึกษามีการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี เนื่องจากวิชาการด้านนี้ เน้นการปฏิบัติมากกว่าวิชา ทฤษฎี จึงทำให้นักศึกษามีทักษะ และการให้คะแนน จึงเน้นด้านทักษะมากว่าวิชาการ

5.3.5 การเลือกแนวภายหลังสำเร็จการศึกษา พบว่านักศึกษาต้องการศึกษาต่อมากถึง ร้อยละ 75 เนื่องจากต้องการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ต้องการมีงานทำที่ดี ๆ ซึ่งสถานที่ศึกษาต่างมีหลายที่ที่อำนวยสะดวกมาก คือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสุรินทร์ อยุธยา ศูนย์วิศวกรรมเกษตรบางพูน จ.ปทุมธานี สถาบันเทคโนโลยี การเกษตรแม่โจ้ จ.เชียงใหม่ ซึ่งสถานศึกษาเหล่า นี้เป็นที่นิยมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ เป็นอย่างยิ่ง

5.3.6ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ระดับประ-

เอกสารนี้เป็นเอกสาร... ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กาศนียบัตรวิชาชีพ ในด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน เมื่อศึกษาแล้วพบว่า นักศึกษามีความเห็นด้วยน้อยกว่า ด้านอื่น ๆ คือด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมและการประเมินผล และด้านวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอน ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งต้องมีการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ซึ่งรัตนาวดี นิลเปรม (2527) ได้ศึกษาไว้ พบว่าปัญหาที่พบใน การจัดการเรียนการสอนแกนวิชาชีพ คือปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้กับผู้เรียน ส่วนการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมก็นับว่ามีปัญหาด้าน ครู-อาจารย์ การสอนภาคทฤษฎี-ภาคปฏิบัติ ไม่เหมาะสม ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ ก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ พัฒนา (2528) ซึ่งได้เสนอแนะแนวคิดของนักศึกษาด้านการวัดและการประเมินผลนั้น นักศึกษามีความเห็นด้วยน้อยเช่นกัน เนื่องจากการประเมินผล อาจไม่ประสบผลสำเร็จ ไม่เป็นที่พอใจของนักศึกษาเท่าที่ควร ซึ่งครู-อาจารย์ ควรได้ศึกษาถึงเทคนิคและวิธีการประเมินผลที่ถูกต้อง และเป็นธรรมแก่นักศึกษา งานวิจัยที่สอดคล้องในลักษณะเดียวกันคือ โฆษิต ลิ้มวนานนท์ (2531) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลในทำนองเดียวกันไว้ว่า ควรกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลงาน ประเมินผลจากหลาย ๆ วิธี เช่นการประเมินผลจากผลงาน ประเมินผลจากพฤติกรรมในการทำงาน ประเมินผลจากการสอบทักษะและอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความถูกต้อง และสามารถประเมินความสามารถของนักศึกษาแต่ละคนได้

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนควรจัดให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง เนื่องจากวิชาเกษตรเป็นวิชาที่จะต้องเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนจึงควรเน้นประสบการณ์ตรงเช่น การฝึกปฏิบัติจริง การทดสอบ การสาธิต หรือการทัศนศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้เกิดความเข้าใจ อันจะทำให้การสอนวิชาเกษตรกรรมสัมฤทธิ์ผลและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์ ข้อเสนอแนะของผู้วิจัยคือ ผู้บริหารควรสนับสนุนด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ให้กับคณะต่าง ๆ อันได้แก่อุปกรณ์การสอน เช่น สไลด์ เครื่องเสียง วีดีโอเทป จัดสรรงบประมาณให้เพียงพอตลอดปี จัดการซ่อมแซมเครื่องมือเสียหายให้พร้อมที่จะใช้การได้ ส่วนครูเกษตร ควรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ทางด้านโสตทัศนูปกรณ์ เพื่อให้รู้จักเทคนิคการใช้ สามารถนำวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่มาใช้ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและได้ประโยชน์เต็มที่

3. ทางด้านการวัดและการประเมินผล การวัดและการประเมินผลจะสมบูรณ์ก็คือ เมื่อครูผู้สอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ของเนื้อหาวิชาหรือหลักสูตร ครูผู้สอนควรแจ้งให้นักศึกษาทราบถึงวัตถุประสงค์ ของเนื้อหาวิชาที่เรียน เพื่อให้เข้าใจ อันจะทำให้ไม่เกิดความลำเอียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการตัดสิน ควรมีการวัดและประเมินผลบ่อย ๆ และให้นักเรียนทราบถึงเกณฑ์ที่ครูจะใช้ตัดสิน

4. กรมอาชีวศึกษาควรจัดให้มีการประชุมสัมนา อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรกรรม เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นชี้แจงข้อบกพร่อง และแนะนำแนวทางในการปรับปรุงด้านการสอน การใช้อุปกรณ์ การวัดและการประเมินผล เป็นต้น โดยการสัมมนา อาจแบ่งเป็นภายวิทยาลัย ในภาคหรือในระดับชาติ โดยมี ศึกษานิเทศน์กรมอาชีวศึกษาเป็นผู้ช่วยเหลือแนะนำ

5. ศึกษานิเทศน์ควรมีการผลิตสื่อ เพื่อการนิเทศก์ เช่นคู่มือครู เอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ให้แก่นักศึกษา เพื่อให้นักศึกษา ครู-อาจารย์ ได้ศึกษาและเป็นแนวทางในการเรียนการสอน

นอกจากนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ สำหรับผู้สนใจที่จะทำการศึกษา วิจัยเกี่ยวกับเรื่องในทำนองดังกล่าว ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาในครั้งนี้ ได้ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาในวิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษเท่านั้น ควรมีการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างในภาคอื่น ๆ เพื่อจะได้เปรียบเทียบกัน

2. ควรศึกษาวิทยาลัยที่มีนักศึกษาน้อย ๆ หรือวิทยาลัยที่มีมาก ๆ เพื่อจะได้เปรียบเทียบความต้องการของแต่ละท้องที่

3. การศึกษาครั้งนี้ไม่ได้เฉพาะเจาะจง ในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หากมีผู้สนใจจะทำการศึกษาเฉพาะเรื่องผู้วิจัย อยากจะเสนอเรื่องเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม การประเมินผลและวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมเป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

1. คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงานสำนักนายกรัฐมนตรี. 2529. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525-2529 ,กรุงเทพฯ.

2. โฆษิต ลิ้มวนานนท์ "การฝึกงานเกษตรทางสาขาพืชกรรมตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 ในทัศนะของนักศึกษาและครู-อาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมภาคกลาง กรมอาชีวศึกษา" วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.

3. จิรพงศ์ สุขจันทร์ "การสำรวจความต้องการในการเลือกเรียน วิชาเกษตรกรรมตามแผนการเรียน ประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2 (วช.2) ของนักเรียนในจังหวัดสงขลา" วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.

4. เฉลิมพล ตาละลักษณ์ "ประสิทธิภาพการสอนวิชาเกษตรกรรมของครูเกษตรในทัศนะของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ,2531.

5. นพคุณ ศิริวรรณ 2529ก. เอกสารประกอบการสอนวิชา A 6-ED หลักการศึกษาเกษตร. ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (อัดสำเนา)

6. ทวีป อภิสิทธิ์. 2529. พุทธศาสตร์การสอน กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์

7. นิพนธ์ สุขปรีดี. 2518. โสตทัศนศึกษา. ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ (อัดสำเนา)

8. บรรจง ชูสกุลชาติ. 2530,"บทนำ" วารสาร อ.กท. ฉบับประชุมทางวิชาการองค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือครั้งที่ 8 (ณ วิทยาลัยเกษตรกรรมยโสธร) 21-23 พฤศจิกายน 2530

9. ประคอง กรรณสูตร . 2517. สถิติประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

10. ผกา สัตยธรรม. 2524. เทคนิคการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เรือนแก้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. มนัส สุวรรณพงษ์ "ความคิดเห็นของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเกษตรกรรม ของวิทยาลัยเกษตรกรรม เขตการศึกษา 2 ต่อการจัดการสอนการเรียนเพื่อให้เหมาะสมกับการประกอบอาชีพเกษตร" วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531.

12. รัตนาวดี นิลเปรม "สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาแกนวิชาชีพ ตามหลักสูตร ปวช. 2524 ประเภทวิชาเกษตรกรรม ในวิทยาลัยเกษตรกรรมภาคตะวันออกเฉียงเฉียงเหนือ" วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527.

13. รมณีย์ อาภาภิรม. 2532. คู่มือการเรียนวิชาปัญหาพิเศษ. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

14. รมณีย์ อาภาภิรม. 2533. องค์การอาชีวศึกษาเกษตร. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ: โครงการตำรา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

15. รวีวรรณ ชินะตระกูล, 2533. คู่มือการ ทำวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.

16. วิชัย วงษ์ใหญ่. 2525. การพัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

17. วีระ ไทยพานิช. 2528, โสตทัศนศึกษาเบื้องต้น. ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (อัดสำเนา)

18. วิทยาลัยเกษตรกรรม, กอง กรมอาชีวศึกษา. 2532. รายงานผลการติดตามผู้สำเร็จการศึกษาและการมีงานทำ. กรุงเทพฯ: (เอกสารโรเนียว)

19. วิรัตน์ คำสวรรค์ "ความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ผู้สอน เกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 11 ต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตร ปีการศึกษา 2532" ปัญหาพิเศษครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2532.

20. ศึกษาธิการ, กระทรวง . 2530. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ประเภทวิชาเกษตรกรรม. กรุงเทพฯ: โรง พิมพ์กรมอาชีวศึกษา.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

21. ศึกษานิเทศก์,หน่วย กรมอาชีวศึกษา. 2532 . คู่มือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ประเภทวิชาเกษตรกรรม (ปรับปรุง พุทธศักราช 2533) กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์กรมอาชีวศึกษา.

22. สงัด อุทรานันต์. 2527. พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรงเทพฯ:วงเดือนการพิมพ์.

23. สมบัติ พัฒนา "แนวโน้มในการเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เกษตรกรรมของวิทยาลัยเกษตรกรรมในเขตภาคกลาง" วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528.

24. สมศักดิ์ ศรีมาโนชน์. 2527. สัมมนาการศึกษา. กรุงเทพฯ:พีระพัชนา.

25. อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย. 2525. การวัดและประเมินผลการศึกษา, กรุงเทพฯ:ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

26. อาชีวศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ, 2528. อาชีวศึกษาครบวงจร. กรุงเทพฯ:โรง-พิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

27. โอวาท พูลศิริ. 2531 . โสตทัศนศึกษา. ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (อัดสำนา)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามโครงการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามชุดนี้ สำหรับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (เกษตรกรรม) วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ ประจำปี 2533
2. แบบสอบถามมี 2 ตอน
   2.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
   2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมใน 4 ด้าน
      2.1.1 จุดมุ่งหมายการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม
      2.1.2 ประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม
      2.2.3 การจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมและการประเมินผล
      2.2.4 เครื่องมืออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน
3. โปรดกาเครื่องหมาย(✓) ลงใน ☐ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน หรือเขียนข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ลงในช่องว่าง
4. กรุณาอ่านคำชี้แจงที่ปรากฏแต่ละตอนอย่างละเอียด และตอบแบบสอบถามทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล ที่จะนำไปประกอบการวิจัย ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพต่อไป
5. กรุณาส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัย ด้วยตนเอง ก่อนวันที่ 20 มกราคม 2534 หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาทุกท่าน ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือด้วยดี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

1. เพศ

☐ ชาย ☐ หญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ระดับชั้น

☐ ปีที่ 1

☐ ปีที่ 2

☐ ปีที่ 3

3. สาขาที่เลือกเรียน

☐ โคเนื้อ-กระบือ ☐ สัตว์เล็ก

☐ โคนม ☐ ประมง

☐ สัตว์ปีก ☐ ช่างเกษตร

☐ สวนผัก ☐ ธุรกิจเกษตร

☐ ไม้ผล ☐ ไม้ดอกไม้ประดับ

☐ เรือนเพาะชำและจัดสวน ☐ อุตสาหกรรมเกษตร

4. คะแนนเฉลี่ยสะสม

☐ ต่ำกว่า 2.00 ☐ 3.01 - 3.25

☐ 2.01 - 2.50 ☐ 3.26 - 3.50

☐ 2.51 - 3.00 ☐ 3.51 ขึ้นไป

5. การเลือกแนวทางภายหลังสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

☐ ศึกษาต่อ

☐ ประกอบอาชีพเกษตร

☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมใน 4 ด้าน

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับคะแนนของลักษณะต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของท่านเพียงช่องเดียว แบบสอบถามแต่ละข้อจะมี 5 คำตอบ แต่ละช่องมีความหมายดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น

4 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้น

3 หมายถึง ไม่แน่ใจกับข้อความนั้น

2 หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น

1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามโครงการวิจัย ส่วนที่ 2

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2.1 จุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาเกษตรกรรม					
1. ท่านต้องการมีทักษะทางด้านการเกษตรเพิ่มขึ้น					
2. ท่านมีความรู้ในด้านการเกษตร					
3. ท่านเกิดความรักงานในด้านเกษตรกรรม					
4. ท่านนำความรู้ในด้านเกษตรกรรมเพื่อแนะนำเกษตรกรในชุมชน					
5. ท่านต้องการเพิ่มพูนคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น					
6. ท่านมีความสามารถในการนำความรู้ไปประกอบอาชีพด้วยความมั่นใจ					
2.2 ประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนวิชาเกษตรกรรม					
1. วิชาเกษตรกรรมทำให้ท่านมีรายได้เพิ่มขึ้น					
2. ท่านนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วไปใช้ประกอบอาชีพ					
3. วิชาเกษตรกรรมใช้เป็นแนวทางศึกษาต่อ					
4. วิชาเกษตรกรรมทำให้ท่านเป็นผู้มีความอดทน					
5. ท่านมีความรับผิดชอบในงานเกษตรกรรม					
6. ทำให้ท่านเข้าใจตลาด การผลิต การบริโภค และการจัดจำหน่ายผลผลิต					
2.3 การจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมและการประเมินผล (ระดับปฏิบัติของผู้สอน)					
1. ครูผู้สอนได้บอกถึงจุดมุ่งหมายของการเรียน					
2. อุปกรณ์ ภาคปฏิบัติครูเตรียมให้พร้อม					
3. การเรียนภาคปฏิบัติ ครูได้แนะนำท่านทุกคนจนเข้าใจ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4. การเรียนภาคปฏิบัติ ครูสาธิตให้ดูก่อน	.....	.....	.....	.....	.....
5. ท่านได้หลักการ เนื้อหาวิชาจากการเรียนทฤษฎี	.....	.....	.....	.....	.....
6. ครูสอนเนื้อหาตามลำดับขั้นตอนเข้าใจง่าย	.....	.....	.....	.....	.....
7. เมื่อเกิดปัญหาครูสามารถอธิบายให้ท่านเข้าใจ	.....	.....	.....	.....	.....
8. เนื้อหาที่ครูสอนตรงกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้	.....	.....	.....	.....	.....
9. มีการสอบหลังจากจบบทเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
10. ครูได้มอบหมายงาน ให้ท่านทำทุกคน	.....	.....	.....	.....	.....
11. ครูออกข้อสอบได้ครอบคลุมกับเนื้อหาที่เรียน	.....	.....	.....	.....	.....
12. ครูเช็คชื่อ เพื่อตรวจเวลาการมาเรียนของท่าน	.....	.....	.....	.....	.....
13. มีการทดสอบย่อยระหว่างภาคเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
14. ผลการสอบเป็นไปด้วยความยุติธรรม	.....	.....	.....	.....	.....
2.4 <u>เครื่องมือและอุปกรณ์ในการเรียนการสอน</u> (ระดับปฏิบัติของผู้สอน)					
1. ครูใช้สื่อประกอบการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
2. ครูใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	.....	.....	.....	.....	.....
3. ครูใช้วารสาร จุลสารเอกสารการวิจัยต่าง ๆ เพื่อประกอบการสอน	.....	.....	.....	.....	.....
4. เครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนภาคปฏิบัติมีพอเหมาะ	.....	.....	.....	.....	.....
5. สภาพเครื่องมือและวัสดุฝึกอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี	.....	.....	.....	.....	.....
6. หนังสืออ่านประกอบสามารถค้นหาได้ในห้องสมุด	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม_____ ครุฯ

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

10 มกราคม 2534

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา
เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด

ด้วยนายศุภกิจ วะรงค์ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์ มีความประสงค์จะทำปัญหาพิเศษประกอบการศึกษาเรื่อง "ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ" เสนอต่อคณะฯ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

ฉะนั้นจึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ช่วยประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพทราบและกรอกแบบสอบถาม จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง คณะฯ หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ร่วมมือด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ
วนิดา ธูปะเตมีย์
(คุณหญิงวนิดา ธูปะเตมีย์)
คณบดี

ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
โทร 3257320-9 ต่อ 413-415

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติวิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ

เจ้าคุณสมุเทศาภิบาลได้ปรารภกับรองอำมาตรโทพระศรีพิชัยบริบาล(ข้าหลวงประจำจังหวัดศรีสะเกษ) ว่าในจังหวัดศรีสะเกษน่าจะมีแหล่งศึกษาทางการเกษตร เพื่อที่จะได้สั่งสอนอบรมบุตร-หลาน ของเกษตรกร เพื่อที่จะได้นำความรู้ใหม่ ๆ ทางการเกษตรไปถ่ายทอดแก่บิดามารดา หรือกับบรรดาเครือญาติที่มีอาชีพทางการเกษตรทั้งหลาย อันจะเป็นการพัฒนาประเทศอีกทางหนึ่ง

รองอำมาตรโทพระศรีพิชัยบริบาล ได้ฟังคำปรารภเช่นนั้น จึงได้ประชุมนายอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดศรีสะเกษ ให้พิจารณาจัดตั้งโรงเรียนประถมวิสามัญกสิกรรมขึ้น ต่อมาพระศรีพิชัยบริบาล หลวงศักดิ์รัตนาเขต(นายอำเภอเมืองศรีสะเกษ) และขุนอักษร(ธรรมการจังหวัด) พร้อมด้วยข้าราชการและประชาชนหลายคนได้ออกตรวจเลือกสถานที่ ๆ จะจัดตั้งโรงเรียนดังกล่าวขึ้น และได้เสนอสถานที่ที่จะจัดตั้งไปยังสมุเทศาภิบาล

ต่อมาสมุเทศาภิบาลได้โปรดให้พระยาสีมาจารย์ ธรรมการมณฑล และนายอำ อุ่นไทย มาพิจารณาบริเวณที่ข้าหลวงจังหวัด ข้าราชการจังหวัด และประชาชน เสนอไปเมื่อกลางปี พ.ศ. 2473 และได้กลับไปเสนอบริเวณที่จะจัดตั้งโรงเรียนขึ้นและเห็นว่าบริเวณ ห้วยปูน ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของตัวเมือง ห่างจากตัวเมืองศรีสะเกษประมาณ 1.50 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 2,000 ไร่ มีลำห้วยปูนและลำห้วยสำราญไหลผ่าน บางส่วนของพื้นที่เป็นที่รกร้างว่างเปล่าและทำเลเลี้ยงสัตว์เป็นทั้งที่ราบลุ่มและที่ราบสูงเหมาะแก่การทำการเกษตร พื้นที่เหมาะสมในการจัดตั้งโรงเรียน จึงโปรดให้จัดตั้งโรงเรียนชื่อ โรงเรียนประถมวิสามัญกสิกรรมห้วยปูน และเปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2474 เปิดทำการสอนหลักสูตรชั้นประถมปีที่ 4,5 รับเฉพาะนักเรียนชายประจำ โดยมีนายทิม หาญกล้า เป็นครูใหญ่ ผู้ที่เป็นนักเรียนในสมัยนั้นทางจังหวัดคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนและให้ทุนเป็นรายหัว พ.ศ. 2474-2482 โรงเรียนประถมกสิกรรมห้วยปูน เปิดสอนตามหลักสูตรชั้นประถมปีที่ 4,5

พ.ศ. 2482 ได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็น โรงเรียนเกษตรกรรมศรีสะเกษ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ รับนักเรียนจากผู้สำเร็จการศึกษาชั้นประถมปีที่ 4 เข้าเรียนตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักสูตร 2 ปี เมื่อจบการศึกษาแล้ว ได้รับประกาศนียบัตรประโยคมัธยมอาชีวศึกษาตอนต้น แผนกเกษตรกรรม และยังคงรับเฉพาะนักเรียนชาย ประจำ

ในปีการศึกษา 2494 เปิดสอนหลักสูตรมัธยมอาชีวศึกษาตอนปลาย แผนกเกษตรกรรม รับผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น หรือผู้สำเร็จมัธยมปีที่ 3 เข้าเรียนอีก 3 ปี ซึ่งเมื่อสำเร็จจะได้รับประกาศนียบัตรประโยคมัธยมอาชีวศึกษาตอนปลาย แผนกเกษตรกรรม ในระยะแรกมีผู้สนใจเรียนเป็นจำนวนมากจนทางโรงเรียนไม่สามารถที่จะรับเข้าเรียนได้หมด แต่ต่อมาภายหลังมีผู้สนใจสมัครเข้าเรียนน้อยลงทุกปี ๆ

ในปีการศึกษา 2507 เปิดสอนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกเกษตรกรรม เทียบเท่าประโยคมัธยมศึกษาชั้นสูง รับผู้สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้น (ม. 6 เดิม)หรือผู้สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้น แผนกเกษตรกรรม เข้าศึกษาอีก 3 ปี (ม.ศ. 4,5,6) สำเร็จแล้วได้รับประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แผนกเกษตรกรรม และรับนักเรียนเข้าศึกษาเพียง 1 ห้องเรียนเท่านั้น

ในปีการศึกษา 2513 ได้เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรการศึกษาเกษตร (ปก.ศ.เกษตร) ขึ้นอีกระดับหนึ่ง รับเฉพาะนักเรียนชายอยู่ประจำตามโครงการเร่งรัดครูฉุกเฉินของกรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย รับผู้จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.ศ. 3) หลักสูตร 2 ปี โดยผู้ที่จะเข้าเรียนในระดับนี้จังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศเป็นผู้คัดเลือกนักเรียนเข้ามาศึกษาเอง จนกระทั่งปีการศึกษา 2518 การศึกษาระดับนี้จึงยกเลิกไป

ในปีการศึกษา 2518-2523 ได้เปิดสอน 3 ระดับคือ ระดับประโยคมัธยมศึกษาตอนต้นตอนปลาย หมวดวิชาชีพประเภทเกษตรกรรม หลักสูตร 2 ปี (ม.ศ. 4,5) รับผู้จบหลักสูตร ม.ศ. 3 เข้าศึกษาอีก 2 ปี

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2520 หมวดวิชาชีพประเภทวิชาเกษตรกรรม (ปวช. 2520) รับผู้จบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหมวดวิชาชีพประเภทวิชาเกษตรกรรม และผู้จบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกษตรกรรม (มศ. 5 โปรแกรมเกษตร) เข้าเรียน 1 ปี

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกเกษตรกรรม รับผู้จบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาเกษตรกรรม เข้าศึกษาต่ออีก 2 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ ได้รับการยกฐานะจาก โรงเรียนเกษตรกรรมศรีสะเกษ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2519 สังกัดกองวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ปีการศึกษา 2520 ได้เริ่มมีโครงการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมเคลื่อนที่ จนถึงปัจจุบัน

ปีการศึกษา 2522 ได้เริ่มมีโครงการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมระยะสั้น จนถึงปัจจุบัน

ปีการศึกษา 2523-2526 เปิดสอน 4 หลักสูตรคือ

1) หลักสูตร ปวช. 2524 รับจากผู้จบม. 3 หรือเทียบเท่าเข้าศึกษาต่ออีก 3 ปี

2) หลักสูตร ปวส. 2515 รับจากผู้จบ ปวช. หรือ ม.ศ. 6 ประเภทวิชาชีพเกษตรกรรม เข้าศึกษาต่ออีก 2 ปี

3) หลักสูตร ปวช. 2520 รับผู้จบ ม.ศ. 5 เข้าศึกษาต่ออีก 1 ปี

4) หลักสูตร ปวช. 2524 (พิเศษ) รับผู้จบ ม.ศ. 5 เข้าศึกษาต่ออีก 1 ปี

ปีการศึกษา 2527 เปิดสอน 5 หลักสูตรด้วยกันคือ

1) หลักสูตร ปวช. 2524

2) หลักสูตร ปวส. 2515

3) หลักสูตร ปวส. 2527

4) หลักสูตรโครงการอาชีวศึกษา เพื่อแก้ปัญหาความยากจนในชนบท (อศ.กช.)

5) หลักสูตร ปวท. 2527 สาขาวิชาพืชไร่-นา และสาขาวิชาโคเนื้อและกระบือ

ในปีการศึกษา 2528 ได้เปิดสอนหลักสูตร ปวท. เพิ่มเติมอีกคือ ปวท. พืชสวนประดับ สัตว์เล็ก และสัตว์ปีก จนถึงปัจจุบัน

การเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร

พ.ศ. 2475 - 2476	นายทิม	หาญกล้า	ครูใหญ่
พ.ศ. 2476 - 2478	นายชาย	พรหมวาที	ครูใหญ่
พ.ศ. 2478 - 2479	นายผดุง	นาทีทิน	ได้มอบหมายให้นายทิม ไชยยงยศ รักษาการครูใหญ่ระยะหนึ่ง
พ.ศ. 2479 - 2482	นายศึกย์	แก้วปลั่ง	ได้มอบหมายให้นายเจือ วงษ์ภูธร รักษาราชการแทน
พ.ศ. 2482 - 2495	นายบุญสม(จิตติ)	บัวทอง	ครูใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พ.ศ.	2495 – 2503	นายดำรง	ศุขไพบูลย์	ครูใหญ่
พ.ศ.	2503 – 2516	นายกุญชร	สุวรรณคำ	อาจารย์ใหญ่
พ.ศ.	2516 – 2518	นายคำแหง	โยเหลา	รักษาการในตำแหน่งอาจารย์ใหญ่
พ.ศ.	2518 – 2520	นายจำนง	มหาผล	รักษาการในตำแหน่งอาจารย์ใหญ่
พ.ศ.	2520 – 2521	นายสงัด	ศุขเกษม	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ
พ.ศ.	2521 – 2524	นายจำนง	มหาผล	ผู้ช่วยผู้อำนวยการรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ
พ.ศ.	2524 – ปัจจุบัน	นายจำนง	มหาผล	ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรมศรีสะเกษ

หนังสือเป็นสมบัติของท่าน
โปรดช่วยกันรักษา
www.lib.kmitl.ac.th
สำนักหอสมุดกลาง โทร. 0 2739 2221
เอกสารนี้สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้